

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

7ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της την 15^η Οκτωβρίου 2019 με την εξής σύνθεση:
Μιχαήλ Σειραδάκης-Πρόεδρος, Χρυσάνθη Ζαράρη – Εισηγήτρια και Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 08.09.2019 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) - Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)/1117/09.09.2019 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «....», με το διακριτικό τίτλο “...” (εφεξής προσφεύγων), που εδρεύει στηεπί της οδού, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά του(εφεξής αναθέτουσα αρχή), νομίμως εκπροσωπούμενης και κατά

Του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «....» με διακριτικό τίτλο «....» (εφεξής παρεμβαίνων) που εδρεύει στην, επί της οδού, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Με την υπό εξέταση Προδικαστική Προσφυγή ο προσφεύγων επιδιώκει την ακύρωση της με αρ. Π772/30.8.2019 απόφασης του Προέδρου της αναθέτουσας αρχής, με την οποία εγκρίθηκαν τα Πρακτικά 1 και 2 της Επιτροπής του διαγωνισμού και αποκλείστηκε από τη συνέχιση της διαγωνιστικής διαδικασίας.

Ο παρεμβαίνων αιτείται τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης με την οποία κρίθηκε αποδεκτή η προσφορά του και ανακηρύχθηκε προσωρινός ανάδοχος.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Χρυσάνθη Γ. Ζαράρη

**Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά τον Νόμο**

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης προσφυγής έχει καταβληθεί το νόμιμο, σύμφωνα με τα άρθρα 363 του Ν.4412/2016 και 5 του ΠΔ 39/2017 e-παράβολο, ύψους 725,81 ευρώ (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό, αποδεικτικό πληρωμής στηντης 05.09.2019, εκτύπωση από τη σελίδα της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών του e- παραβόλου με αναφορά «δεσμευμένο»).

2. Επειδή, με την με αριθμόΔιακήρυξη η αναθέτουσα αρχή προκήρυξε ηλεκτρονικό δημόσιο διαγωνισμό για την «....» στο πλαίσιο του Έργου «Ελληνική Εθνική Υπηρεσία Υποστήριξης της Δράσης eTwinning 2019-2020» (CPV: 79950000-8 Υπηρεσίες διοργάνωσης εκθέσεων και συνεδρίων), προϋπολογισμού 145.161,29 πλέον ΦΠΑ και με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, μόνο βάσει τιμής (χαμηλότερη τιμή).

3. Επειδή, το πλήρες κείμενο της Διακήρυξης καταχωρήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ) την 10.07.2019 (....) καθώς και στη διαδικτυακή πύλη του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. όπου έλαβε συστημικό αριθμό

4. Επειδή, ο επίμαχος διαγωνισμός, ως εκ του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης του, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Βιβλίου IV του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή η οποία κοινοποιήθηκε από τον προσφεύγοντα στην ΑΕΠΠ με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, έχει ασκηθεί: α) εμπρόθεσμα, δοθέντος ότι ο προσφεύγων, έλαβε γνώση της προσβαλλόμενης στις 30.08.2018, ημερομηνία κατά την οποία η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε την προσβαλλόμενη στο ΕΣΗΔΗΣ, ως άλλωστε αναγράφει και στο οικείο πεδίο της προσφυγής του, β) με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι του ΠΔ 39/2017 και γ) είναι νομίμως υπογεγραμμένη.

6. Επειδή, ο προσφεύγων, ως προσφέρων στη επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, θεμελιώνει πρόδηλο έννομο συμφέρον για την άσκηση της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής κατά της επίμαχης απόφασης, ως προς το μέρος που αφορά στην απόρριψη της προσφοράς του. Σύμφωνα, δε, με τα προσφάτως κριθέντα από τη νομολογία (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 408/2018) η διαπλαστική ενέργεια της ακυρωτικής απόφασης της ΑΕΠΠ αποτελεί μία από τις κύριες συνέπειες αυτής και επενεργεί ...σε αναδραμόντα χρόνο και, ως εκ του διαπλαστικού της χαρακτήρα, ενεργεί υπέρ και κατά πάντων. Η ακυρωθείσα πράξη θεωρείται ως μηδέποτε εκδοθείσα και κατ' αυτόν τον τρόπο επαναφέρεται αυτοδικαίως η πραγματική και νομική κατάσταση που υπήρχε πριν από την έκδοσή της. Με τη διαπλαστική απόφαση συντελείται η μεταβολή μιας έννομης σχέσης, δημιουργείται μια νέα νομική κατάσταση, το, δε, γεγονός της συντελεσθείσας αυτής νομικής μεταβολής πρέπει, κατά νομοθετική βούληση, να αναγνωρισθεί ως γεγονός αναμφισβήτητο. Το αναγνωριστικό-διαγνωστικό αυτό πόρισμα της ακυρωτικής απόφασης ανευρίσκεται στις αιτιολογίες της απόφασης και μάλιστα αποτελεί «προδικαστικό ζήτημα» του κυρίου ζητήματος, που είναι η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης. Ως εκ

τούτου, με βάση τα κριθέντα στην απόφαση ΕΑ ΣΤΕ 408/2018 (βλ. σκέψη 9) σε περίπτωση, που με απόφαση της ΑΕΠΠ ακυρωθεί η απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας, χωρεί η μετ' εννόμου συμφέροντος προβολή εκ μέρους της προσφεύγουσας και νόμιμη εξέταση εκ μέρους της ΑΕΠΠ των λόγων που βάλλουν κατά της συμμετοχής του έτερου συμμετέχοντος, χωρίς να απαιτείται να εκδοθεί νέα απόφαση της αναθέτουσας αρχής σε συμμόρφωση προς την απόφαση αυτή. Ωστόσο, σχετικά με τους ισχυρισμούς της περί απόρριψης της προσφοράς έτερων προσφερόντων των οποίων οι προσφορές κρίθηκαν αποδεκτές, κατά τα μέχρι προσφάτως κριθέντα από τη νομολογία, διαγωνιζόμενος ο οποίος νομίμως αποκλείεται – λαμβάνοντας υπόψη και τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα - από διαγωνισμό δεν έχει, καταρχήν, έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, καθόσον με τον αποκλεισμό του καθίσταται, ως προς το διαγωνισμό αυτό, τρίτος (βλ. Ε.Α. ΣΤΕ 301/2011, 748/2010, 1317/2009, ΣΤΕ 2817/2008, 1450/2007 και 666/2006). Κατ' εξαίρεση, όμως, και προς διασφάλιση της αρχής του ενιαίου μέτρου κρίσης, η οποία αποτελεί ειδικότερη έκφανση των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν το δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων, με έννομο συμφέρον προβάλλει ισχυρισμούς αναφερόμενους αποκλειστικώς στην αποδοχή της συμμετοχής άλλου διαγωνιζόμενου, παρά τη συνδρομή λόγου αποκλεισμού ίδιου με εκείνον που αιτιολόγησε την αιτιολογία αποκλεισμού του (πρβλ. Ε.Α. ΣΤΕ 174/2016, 44/2014, 106/2013, 380/2012, 671/2011, 1156, 329/2010, 246/2009 274/2012 και) (πρβλ., Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του ν. 3886/2010, 2η έκδοση, Νομική Βιβλιοθήκη, 2013, παρ. 141 σελ. 100 και παρ. 368 σελ. 230).

7. Επειδή, στις 09.09.2019, η αναθέτουσα αρχή προέβη σε κοινοποίηση -δια της «επικοινωνίας» του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού- της υπό εξέταση προδικαστικής προσφυγής σε όλους τους ενδιαφερόμενους

οικονομικούς φορείς που μπορεί να θίγονται από την αποδοχή της υπό εξέταση Προδικαστικής Προσφυγής και απέστειλε στην ΑΕΠΠ τις από 19.09.2019 απόψεις της.

8. Επειδή ο παρεμβαίνων άσκησε εμπροθέσμως την από 17.09.2019 παρέμβασή του, αιτούμενος με προφανές έννομο συμφέρον τη διατήρηση ισχύος της προσβαλλόμενης με την οποία ανακηρύχθηκε προσωρινός ανάδοχος.

9. Επειδή σε συνέχεια των ανωτέρω νομίμως και καταρχήν παραδεκτώς ασκείται η υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή και υποβάλλεται ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της ΑΕΠΠ, σε συνέχεια της με αρ. 1406/09.09.2019 Πράξης του Προέδρου του.

10. Επειδή με την προσβαλλόμενη απόφαση αποφασίσθηκε «1. Η έγκριση του Πρακτικού με αρ. 1/05.08.2019 (Αξιολόγηση Δικαιολογητικών Συμμετοχής, Τεχνικών Προσφορών) της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών του Ανοικτού Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού για την «...» το οποίο επισυνάπτεται στην παρούσα και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής. 2. Η έγκριση του Πρακτικού με αρ. 2/ 08.08.2019 (Αξιολόγηση Οικονομικών Προσφορών) της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών του ως άνω Διαγωνισμού το οποίο επισυνάπτεται στην παρούσα και αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα αυτής. 3. Η απόρριψη της προσφοράς της εταιρείας «... (δ.τ.)» για τους λόγους που αναφέρονται στο Πρακτικό με αρ. 1/05.08.2019 της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών του ως άνω Διαγωνισμού, στο οποίο και παραπέμπει. 4. Η ανάδειξη ως προσωρινού αναδόχου της εταιρείας «... (δ.τ.)» 5. Η πρόσκληση του προσωρινού αναδόχου για την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης, εντός 10 ημερών από την κοινοποίηση της παρούσας μέσω του ΕΣΗΔΗΣ, σύμφωνα με την παράγραφο 3.2 της διακήρυξης». Εν προκειμένω με το με αρ. 1 πρακτικό της αρμόδιας επιτροπής αξιολόγησης προσφορών διαπιστώθηκε, μεταξύ άλλων

ότι, ως προς τα ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ στην Προσφορά του προσφεύγοντος: « 1. υποβλήθηκε *Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ), ψηφιακά υπογεγραμμένο από την κα.και την κα. (νόμιμοι εκπρόσωποι), από το οποίο και προκύπτει ότι η προσφορά της εν λόγω εταιρείας δεν πληροί τους σχετικούς όρους της διακήρυξης σχετικά με την, μεταξύ άλλων, και επί ποινή αποκλεισμού ικανοποίηση της απαίτησης «Καταλληλότητα άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας» της παρ. 2.2.4 της διακήρυξης, σύμφωνα με την οποία ο υποψήφιος Ανάδοχος οικονομικός φορέας θα πρέπει να διαθέτει έγγραφο/πιστοποιητικό και ειδικότερα: «να ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο των προς παροχή υπηρεσιών, ήτοι να παρέχει νόμιμα υπηρεσίες σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 393/1976, περί ιδρύσεως και λειτουργίας τουριστικών γραφείων, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, όπως η μεσολάβηση για την εξασφάλιση καταλύματος, σίτισης, μέσων μεταφοράς, διοργάνωσης πάσης φύσεως συνεδρίων κλπ.».* Ειδικότερα, στη σελίδα 11 του υποβληθέντος ΤΕΥΔ, στο Μέρος IV: Κριτήρια επιλογής, Α. Καταλληλότητα, στο πεδίο 2 «Χρειάζεται ειδική έγκριση ή να είναι ο οικονομικός φορέας μέλος συγκεκριμένου οργανισμού για να έχει τη δυνατότητα να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες στη χώρα εγκατάστασής του», η απάντηση που δίδεται είναι ΟΧΙ, ενώ όπως προκύπτει από το συνδυασμό της προαναφερόμενης διάταξης της παρ. 2.2.4 της Διακήρυξης με τη διάταξη της παρ. 2.2.8.2 εδάφιο Β.2 αυτής, χρειάζεται η βεβαίωση της συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου από Αρμόδια Διοικητική Αρχή».... «Με βάση τα παραπάνω, η Επιτροπή κρίνει ομόφωνα ότι τα δικαιολογητικά συμμετοχής δεν είναι πλήρη και η προσφορά της εταιρείας «.... (δ.τ» δεν είναι αποδεκτή».

11. Επειδή ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πρέπει να ακυρωθεί αναφορικά με την μη αποδοχή της προσφοράς του, επικαλούμενος

νομολογία και τις διατάξεις της διακήρυξης με αρ. 2.2.4,2.2.8.1,2.2.8.2 και το προσαρμοσμένο από την αναθέτουσα αρχή ΤΕΥΔ Μέρος IV πεδίο Α «Καταλληλότητα» και ειδικότερα διότι : « Από τη συνδυαστική εφαρμογή των ανωτέρω όρων της διακήρυξης προκύπτει ότι ο οικείος διαγωνισμός απευθύνεται σε οικονομικούς φορείς που δύνανται να παράσχουν νόμιμα τουριστικές υπηρεσίες, κατέχοντας την απαιτούμενη προς τούτο σχετική αδειοδότηση από τον Ε.Ο.Τ. Από τους ίδιους ανωτέρω όρους της διακήρυξης προκύπτει ότι οι διαγωνιζόμενοι οφείλουν, επί ποινή αποκλεισμού, να υποβάλουν με την προσφορά τους, προς απόδειξη της εκ μέρους τους πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής και άρα και της οικονομικής και χρηματοοικονομικής τους επάρκειας, το ΤΕΥΔ συμπληρωμένο σύμφωνα με τις απαιτήσεις της διακήρυξης. Δεδομένου δε ότι στον υπό κρίση διαγωνισμό η αναθέτουσα αρχή ανήρτησε υπόδειγμα ΤΕΥΔ σε επεξεργάσιμη μορφή στο διαδικτυακό τόπο του διαγωνισμού, η συμπλήρωση του ΤΕΥΔ από τους οικονομικούς φορείς έπρεπε να διενεργηθεί στο συγκεκριμένο έγγραφο που είχε αναρτηθεί από την αναθέτουσα αρχή, η οποία και δεν παρέσχε ειδικότερες οδηγίες ως προς τη συμπλήρωσή του. Στην προκειμένη περίπτωση, η Αναθέτουσα Αρχή απάλειψε από το πεδίο 2 της Ενότητας Α τη φράση «Για συμβάσεις υπηρεσιών»[2] Για συμβάσεις υπηρεσιών: Χρειάζεται ειδική έγκριση ή να είναι ο οικονομικός φορέας μέλος συγκεκριμένου οργανισμού για να έχει τη δυνατότητα να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες στη χώρα εγκατάστασής του ... Στην προκειμένη περίπτωση, η εταιρεία μας, σύμφωνα με την αβάσιμη σχετική κρίση της ήδη προσβαλλόμενης απόφασης, φέρεται να συμπλήρωσε δήθεν πλημμελώς το υποβληθέν ΤΕΥΔ, απαντώντας “ΟΧΙ” στην ερώτηση “αν χρειάζεται ειδική έγκριση ή να είναι ο οικονομικός φορέας μέλος συγκεκριμένου οργανισμού για να έχει τη δυνατότητα να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες στη χώρα εγκατάστασής”. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη προσβαλλόμενη απόφαση και το συμπροσβαλλόμενο Πρακτικό 1 της Επιτροπής του διαγωνισμού, η ορθή

απάντηση έπρεπε να ήταν “ΝΑΙ”, εφόσον «χρειάζεται η βεβαίωση της συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου από Αρμόδια Διοικητική Αρχή». Πλην όμως, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 3 του ν. 393/1976, όπως ισχύει, «α. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται η άδεια λειτουργίας τουριστικού γραφείου ή το Ειδικό Σήμα Λειτουργίας του άρθρου 3 του Ν. 2160/1993, νοείται στο εξής η βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου». Από την εν λόγω διάταξη προκύπτει σαφώς ότι η υπό οποιαδήποτε μορφή αδειοδότηση των οικείων επιχειρήσεων από τον Ε.Ο.Τ. δεν εκλαμβάνεται ως αμιγής παροχή άδειας, αλλά, αντιθέτως, ταυτίζεται ρητώς με ένα σύνολο προϋποθέσεων, των οποίων η συνδρομή απαιτείται προκειμένου οι επιχειρήσεις αυτές να λειτουργούν νόμιμα. Σε κάθε περίπτωση δε, το εν λόγω σύνολο υποχρεωτικών προϋποθέσεων δεν κατονομάζεται από τον νομοθέτη ως «ειδική έγκριση» ή άλλως, πόσο μάλλον ως εγγραφή σε συγκεκριμένο οργανισμό. Υπό την έννοια αυτή, η ορθή συμπλήρωση του ΤΕΥΔ από οικονομικό φορέα που πληροί τις νόμιμες προϋποθέσεις των νόμων 393/1976 και 2160/1993 και νομιμοποιείται να παρέχει υπηρεσίες τουριστικού γραφείου, όπως εν προκειμένω, είναι στο μέρος IV και ειδικότερα στην Ενότητα Α, όπου θα έπρεπε να συμπληρώσει μόνο την ερώτηση 1), ήτοι το σχετικό επαγγελματικό μητρώο στο οποίο ανήκει. Σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι η Αναθέτουσα Αρχή, στο ΤΕΥΔ της οικείας διακήρυξης, διέγραψε τη φράση «Για συμβάσεις υπηρεσιών», σε συνδυασμό με το πραγματικό γεγονός ότι οι υποψήφιοι στην επίμαχη διαγωνιστική υπηρεσία δε θα μπορούσαν να είναι παρά μόνο πάροχοι τουριστικών υπηρεσιών που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις της σχετικής νομοθεσίας, δημιουργήθηκε η εύλογη πεποίθηση στους διαγωνιζόμενους και δη στην εταιρεία μας ότι το εν λόγω πεδίο έπρεπε να συμπληρωθεί μόνο σε περίπτωση που απαιτείτο κάποια πρόσθετη έγκριση για την άσκηση του τουριστικού επαγγέλματος, πέραν της πλήρωσης των προϋποθέσεων που

έχουν τεθεί από τον Ε.Ο.Τ., η οποία φυσικά ουδόλως απαιτείται. Επιπλέον, η εταιρεία μας έχει απαντήσει με πληρότητα σε κάθε ερώτημα του Μέρους ΙΙΙ περί Λόγων Αποκλεισμού που σχετίζονται με Ποινικές Καταδίκες, της Ενότητας Β περί Λόγων που σχετίζονται με την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και της Ενότητας Γ περί Λόγων που σχετίζονται με αφερεγγυότητα, σύγκρουση συμφερόντων ή επαγγελματικό παράπτωμα. Ως εκ τούτου, λες οι απαιτούμενες απαντήσεις δόθηκαν, ενώ η ως άνω, δήθεν εσφαλμένη αρνητική απάντηση περί ειδικής έγκρισης δεν οδήγησε σε καμία διαφοροποίηση στις λοιπές απαντήσεις της εταιρείας μας και στις πληροφορίες που έπρεπε να παράσχει και συνεπώς η εν λόγω πλημμέλεια δεν δύναται να θεωρηθεί ουσιώδης, πολλώ δε μάλλον να αποκλειστεί η εταιρεία μας εκ του λόγου αυτού, αφού, επιπλέον, η αδειοδότησή της από τον ΕΟΤ είχε υποβληθεί με το Φάκελο της Τεχνικής Προσφοράς. Όσον εξάλλου αφορά τις Κατευθυντήριες Οδηγίες της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., δεδομένου ότι τίθενται προς ενημέρωση και διευκόλυνση των Αναθετουσών Αρχών και των οικονομικών φορέων, δεν δύναται να απαιτείται από τους διαγωνιζόμενους η επί ποινή αποκλεισμού εκ μέρους γνώση τους όσον αφορά τις ερμηνείες που αποδίδει μια Κατευθυντήρια Οδηγία στον τρόπο συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ, στην ειδικότερη περίπτωση που αυτός απαντά σε μια εκ των πραγμάτων ασύνδετη, άσχετη ή ανεπίδεκτη απάντησης ή θετικής απάντησης ερώτηση, με τρόπο που δεν επιδρά σε καμία περίπτωση στις υπόλοιπες πληροφορίες και απαντήσεις που πρέπει να δώσει. Πολύ δε περισσότερο, καθόσον, γεγονός που δεν αμφισβητείται, το πρότυπο ΤΕΥΔ που χρησιμοποιούν οι Αναθέτουσες Αρχές είναι διατυπωμένο με τρόπο απαραίλακτο για κάθε διαγωνιστική διαδικασία, περιλαμβάνοντας ερωτήματα που δεν συνδέονται κατ' ανάγκη με το ανά περίπτωση συμβατικό αντικείμενο, δημιουργώντας κατά τον τρόπο αυτό σύγχυση ως προς την ορθή συμπλήρωσή του στους διαγωνιζόμενους (βλ. απόφαση 850/2018 ΑΕΠΠ). Το δε γεγονός ότι, κατά νόμο, η βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων της

παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ν. 393/1976 νομιμοποιεί τις σχετικές επιχειρήσεις να παρέχουν τουριστικές υπηρεσίες, δεν σημαίνει ότι η εταιρεία μας παραβίασε όρο διακήρυξης, αφού απάντησε σε κάθε ερώτημα που όφειλε να απαντήσει και παρείχε εν τέλει κάθε κρίσιμη και ζητούμενη πληροφορία, η δε, δήθεν, εσφαλμένη ως άνω συμπλήρωση του πεδίου περί ειδικής έγκρισης ουδεμία έννομη συνέπεια είχε ή δύνατο να έχει, δεδομένων πάντως των ως άνω λοιπών απαντήσεών της και, κατά τούτο, ούτως θα ήταν απλώς περιττή. Προς επίρρωση αυτού, η ίδια η Αναθέτουσα Αρχή συνομολογεί όλα τα ανωτέρω, δεδομένου ότι στο συμπροσβαλλόμενο Πρακτικό 1, η Επιτροπή του διαγωνισμού αναφέρει ρητώς ότι χρειάζεται η βεβαίωση της συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου από Αρμόδια Διοικητική Αρχή και όχι ότι χρειάζεται άδεια, έγκριση ή συνδρομή μέλους προκειμένου για την ικανοποίηση της απαίτησης επαγγελματικής καταλληλότητας. Η δε έννοια της βεβαίωσης ουδόλως δύναται να ταυτιστεί με ειδική έγκριση ή εν γένει ειδική άδεια. Σε κάθε δε περίπτωση, ως προς τούτο οι όροι της οικείας διακήρυξης ήταν ασαφείς, άλλως επιδέχονταν ερμηνείας». Στη συνέχεια επικαλείται αυτούσιο το άρθρο 102 του ν. 4412/2016, και ισχυρίζεται ότι « Στο πλαίσιο ερμηνείας της ως άνω διάταξης, η ΕΑΑΔΗΣΥ εξέδωσε την με αριθμό 23 Κατευθυντήρια Οδηγία (αριθμός απόφασης 3/2018), όπου μεταξύ άλλων διευκρινίστηκε ότι «...2.3.1 Τα πεδία του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ είναι δεκτικά διευκρινίσεων και συμπληρώσεων. Επισημαίνεται ότι, στις περιπτώσεις μη συμπλήρωσης ή/και μη ορθής συμπλήρωσης ενός ή περισσότερων πεδίων του ΤΕΥΔ/ ΕΕΕΣ, εκ μέρους των οικονομικών φορέων, παρέχεται η δυνατότητα στις αναθέτουσες αρχές να τους καλούν προκειμένου να παράσχουν σχετικές διευκρινίσεις ή να τα συμπληρώσουν, όπως οποιοδήποτε άλλο υποβληθέν, με την προσφορά τους, έγγραφο ή δικαιολογητικό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 102 του ν. 4412/2016. Η εν λόγω δυνατότητα παρέχεται ανεξάρτητα από τον τρόπο επεξεργασίας και συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ, τον οποίον έχει

επιλέξει ο οικονομικός φορέας, σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 2.3.1. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που επίκειται αποκλεισμός προσφέροντα ή υποψηφίου από τη διαδικασία, για λόγους ασάφειας των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς, και, κατά συνέπεια, και του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ ως τέτοιου, οι αναθέτουσες αρχές υποχρεούνται να ζητούν διευκρινίσεις από τους οικονομικούς φορείς, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του ως άνω άρθρου. Σε περίπτωση που οι οικονομικοί φορείς δεν παράσχουν τις απαιτούμενες διευκρινίσεις ή οι εν λόγω διευκρινίσεις κριθούν μη ικανοποιητικές από τις αναθέτουσες αρχές, απορρίπτεται η προσφορά ή η αίτηση συμμετοχής τους και οι οικονομικοί φορείς αποκλείονται από τη συγκεκριμένη διαδικασία...». Από τα ως άνω αναφερόμενα προκύπτει ότι ρητή νομοθετική επιταγή υποχρεωτικής εφαρμογής για κάθε αναθέτουσα αρχή είναι η πρόσκληση του προσφέροντα του οποίου επίκειται αποκλεισμός να διευκρινίσει ή να συμπληρώσει την πλημμελή ή μη ορθή συμπλήρωση του ΤΕΥΔ. Στην προκειμένη περίπτωση, η Αναθέτουσα Αρχή παρέλειψε να ασκήσει την εν λόγω δεσμία αρμοδιότητα της, ενώ συνέτρεχαν όλες οι προϋποθέσεις εφαρμογής της άνω ρητής νομοθετικής διάταξης, ήτοι συνέτρεχαν σωρευτικά τόσο η επουσιώδης πλημμέλεια/ μη ορθή συμπλήρωση πεδίου του ΤΕΥΔ, όσο και ο επικείμενος αποκλεισμός της εταιρείας μας από την αιτία αυτή, ο οποίος και όντως επήλθε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση. Η δυνατότητα μάλιστα αυτή, δηλαδή, όταν επίκειται αποκλεισμός του υποψηφίου από την αιτία αυτή, όπως πράγματι συνέβη εν προκειμένω, μετατρέπεται σε υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής κατά δεσμία αρμοδιότητα ασκούμενη, την οποία προφανώς και παραβίασε προχωρώντας στον αποκλεισμό μας για επουσιώδη πλημμέλεια χωρίς προηγούμενη πρόσκλησή μας να την συμπληρώσουμε ή διευκρινίσουμε κατά το νόμο. Συνεπώς, η Επιτροπή, με τα ως άνω διαλαμβανόμενα στο πρακτικό 1, κατ' εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων και των αρχών που διέπουν το διαγωνισμό, αναιτιολόγητα, άλλως με πλημμελή αιτιολογία, και κατ'

εσφαλμένη εκτίμηση της Προσφοράς της εταιρείας μας, έκρινε ότι δεν καλύπτεται το κριτήριο της επαγγελματικής καταλληλότητας λόγω της κατά τον ανωτέρω τρόπο συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ, με αποτέλεσμα να απορρίψει την προσφορά μας ως απαράδεκτη. Αν, όμως, είχε εφαρμόσει ορθά τις διατάξεις και τις αρχές που διέπουν τον επίδικο διαγωνισμό και είχε λάβει πλήρως υπόψη της το περιεχόμενο της Προσφοράς μας ως προς το εν λόγω κριτήριο, αλλά και στο σύνολό της, χωρίς να αξιολογεί αποσπασματικά και αυθαίρετα, θα είχε καταλήξει σε διαφορετική κρίση, κάνοντας δεκτή την προσφορά μας. Εξάλλου, εν όψει των ανωτέρω αναφερόμενων φαίνεται ότι, εντελώς εσφαλμένα και αναιτιολόγητα, η αναθέτουσα αρχή έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαία η παροχή διευκρινήσεων από την εταιρεία μας, καθώς, εκ των περιστάσεων και του ειδικού αντικειμένου του εξεταζόμενου ζητήματος, προκύπτει ότι η δήθεν ασυμφωνία μεταξύ της απαίτησης της διακήρυξης και της κατά την ισχύουσα νομοθεσία αδειοδότησης – ειδικής έγκρισης της εταιρείας μας από τον ΕΟΤ αποτελεί ζήτημα δεκτικό δικαιολογημένης σύγχυσης, η δυνατότητα διευκρίνισης του οποίου παρέχεται από τις ενωσιακές αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας (σύμφωνα με τα ανωτέρω εκτεθέντα). Κατά συνέπεια, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, εφόσον προσκρούει στην αρχή της νομιμότητας της διοικητικής δράσης, αλλά και στις αρχές της ισότητας των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας. Επιπροσθέτως όλων των ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση έσφαλε και για τους ακόλουθους λόγους, ως προς την κρίση της επί των υποβληθεισών προσφορών από τους συνδιαγωνιζόμενους:

15.1. Ειδικότερα, η συμμετέχουσα εταιρεία «....», προκειμένου να καλύψει το κριτήριο της τεχνικής και επαγγελματικής επάρκειας, στηρίχτηκε στις επαγγελματικές ικανότητες τρίτης εταιρείας και συγκεκριμένα της εταιρείας, όπως αυτό προκύπτει από το Πρακτικό 1, όπου εμφανίζεται ότι στην οικεία προσφορά έχει υποβληθεί ΤΕΥΔ για αμφότερες τις εταιρείες. Στο ΤΕΥΔ της, η

υποψήφια εταιρεία «....» δήλωσε ότι στηρίζεται στην εμπειρία της Ωστόσο, όπως προκύπτει από το ΤΕΥΔ που υπέβαλε η εταιρεία, η τελευταία συμπλήρωσε στο οικείο πεδίο 2 της Ενότητας IV-A "όχι", όπως ακριβώς έπραξε και η δική μας εταιρεία. Επίσης, από το ίδιο ως άνω Πρακτικό, προκύπτει ότι έχει προσκομιστεί

μόνο μία βεβαίωση ΕΟΤ για την εταιρεία «....» και όχι για την Συνεπώς, με δεδομένο ότι η συμμετοχή της εταιρείας «....» στηρίζεται αποκλειστικά στην επαγγελματική εμπειρία της, η οποία στο ΤΕΥΔ της, επίσης συμπλήρωσε «όχι» και, μάλιστα, συνάγεται ότι για την δεν έχει προσκομιστεί καν βεβαίωση ΕΟΤ. Υπό αυτά τα δεδομένα και εφόσον κατά το άρθρο 2.2.8.2.A (εδάφ. 2), το κριτήριο της καταλληλότητας έπρεπε να καλύπτεται από αμφότερες τις εταιρείες, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των όρων της διακήρυξης και κατά παράβαση της αρχής της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η εταιρεία μας αποκλείστηκε για την ίδια ακριβώς, δήθεν, έλλειψη, ενώ η εταιρεία «....» αναδείχθηκε προσωρινός ανάδοχος. Υπό τα πιο πάνω δεδομένα, η αρμόδια Επιτροπή του Διαγωνισμού όφειλε να απορρίψει την προσφορά της εταιρείας «....», ως αντίθετη προς ρητούς, ουσιώδεις και επί ποινή αποκλεισμού όρους της οικείας Διακήρυξης. Η δε εντελώς ανατιολόγητη, αυθαίρετη και ερειδόμενη σε εσφαλμένες προϋποθέσεις απόρριψη της προσφοράς της εταιρείας μας αντιβαίνει προφανώς στις αρχές του ενιαίου μέτρου κρίσης ως ειδικότερη έκφανση των αρχών της διαφάνειας και ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων, οι οποίες επιτάσσουν την ομοιόμορφη ερμηνεία των όρων της διακήρυξης, αλλά και την ομοιόμορφη αξιολογική εκτίμηση των πραγματικών δεδομένων των προσφορών. Περαιτέρω, στο άρθρο 2.4.3.2 της οικείας Διακήρυξης ορίζεται ότι «Νομικά πρόσωπα που συμμετέχουν στον Διαγωνισμό οφείλουν, επί ποινή αποκλεισμού τους, να ορίζουν στην προσφορά τους φυσικό πρόσωπο το οποίο θα είναι υπεύθυνο του Έργου

καθώς και αναπληρωτή αυτού». Από την επισκόπηση των προσφορών που υποβλήθηκαν από τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες προκύπτει ότι καμία, ανεξαιρέτως, από αυτές δεν όρισε υπεύθυνο Έργου, αλλά μόνο και κατά περίπτωση "υπεύθυνο διαγωνισμού" ή "υπογραφής και διαχείρισης ερωτημάτων του διαγωνισμού". Είναι προφανές ότι, σε καμία περίπτωση, ο υπεύθυνος του δημοπρατούμενου έργου δεν δύναται να ταυτιστεί, άνευ τινός ετέρου, με τον υπεύθυνο του διαγωνισμού, αφού πρόκειται για δύο, χρονικά και κατ' αντικείμενο, διακριτά είδη ευθύνης. Αντίθετα, η εταιρεία μας όρισε και υπεύθυνο Έργου και βοηθό υπευθύνου Έργου (Πίνακας σελ. 38 της Τεχνικής Προσφοράς μας). Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, οι προσφορές των ανωτέρω εταιρειών δεν καλύπτουν τον ανωτέρω παρατιθέμενο απαράβατο όρο της διακήρυξης και, για το λόγο αυτό, έπρεπε να κριθούν ως απαράδεκτες και να αποκλειστούν από τη συνέχεια του διαγωνισμού. Ως εκ τούτου, τα υποβληθέντα δικαιολογητικά συμμετοχής των εν λόγω εταιρειών δε βρίσκουν νόμιμο έρεισμα ούτε στους όρους της οικείας διακήρυξης, αλλά ούτε και στις εφαρμοστέες διατάξεις νόμου, εφόσον, με τα πιο πάνω δεδομένα, παρουσιάζουν αποκλίσεις από ρητούς όρους της διακήρυξης και, συνεπώς, είναι απορριπτέες ως απαράδεκτες, εφόσον προσκρούουν στην αρχή της νομιμότητας της διοικητικής δράσης, αλλά και στις αρχές της ισότητας των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας της διαδικασίας. Κατά τούτο, η οικεία Επιτροπή του διαγωνισμού όφειλε να αποκλείσει τις ως άνω εταιρείες από τη συνέχιση του διαγωνισμού, αντί να κρίνει, αυθαίρετα και αναιτιολόγητα ότι οι υποβληθείσες από αυτές προσφορές ήταν σύμφωνες με τους τιθέμενους από τη Διακήρυξη απαράβατους όρους. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 2.4.2.1 της Διακήρυξης, «Για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό για ηλεκτρονικές υπογραφές (ΕΕ L 13), (βλ. Ελ. Συν 1739/2016 Μείζων Σύνθεση, και ΑΕΠΠ 182/2017, 139/2018): α) ως «ηλεκτρονική υπογραφή» νοείται ένα σύνολο δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή, τα οποία χρησιμεύουν ως μέθοδος απόδειξης της γνησιότητας, ενώ ως «ψηφιακή ή

προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή» νοείται εκείνη που συνδέεται μονοσήμαντα με τον υπογράφοντα και είναι ικανή να καθορίσει ειδικά και αποκλειστικά την ταυτότητα του, έχει δημιουργηθεί με μέσα που ο υπογράφων μπορεί να διατηρήσει υπό τον αποκλειστικό του έλεγχο και συνδέεται με τα δεδομένα στα οποία αναφέρεται, με τρόπο ώστε να μπορεί να εντοπισθεί επακόλουθη αλλοίωση των δεδομένων, β) για τη δημιουργία ψηφιακής υπογραφής απαιτείται ο υπογράφων να κατέχει διατεταγμένο υλικό ή λογισμικό που χρησιμοποιείται Αριθμός Απόφασης: 139 / 2018 17 για την εφαρμογή των «δεδομένων δημιουργίας της υπογραφής», για την επαλήθευση των οποίων απαιτείται η χρήση των «δεδομένων επαλήθευσης υπογραφής» (κώδικες ή δημόσια κρυπτογραφικά κλειδιά) και η έκδοση ηλεκτρονικής Βεβαίωσης, ήτοι ψηφιακού πιστοποιητικού που συνδέει μονοσήμαντα τα «δεδομένα επαλήθευσης μιας υπογραφής» (ή δημόσιο κλειδί) με ένα συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο και επιβεβαιώνει την ταυτότητα του, εξασφαλίζει τη γνησιότητα του υπογραφόμενου κατ' αυτόν τον τρόπο εγγράφου, την ακεραιότητα του, την εμπιστευτικότητα και τη μη αποποίηση της ευθύνης του υπογράφοντος, γ) η ψηφιακή υπογραφή που βασίζεται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό, ήτοι ηλεκτρονική βεβαίωση που εκδίδεται από «πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης» και δημιουργείται από ασφαλή διάταξη δημιουργίας υπογραφής, ήτοι από διάταξη που διασφαλίζει, αφενός ότι τα δεδομένα δημιουργίας υπογραφής που χρησιμοποιήθηκαν είναι κατ' ουσίαν μοναδικά και απόρρητα και δεν μπορούν με εύλογη βεβαιότητα να αντληθούν από αλλού, ενώ προστατεύονται αποτελεσματικά από το νομίμως υπογράφοντα κατά της χρησιμοποίησής τους από τρίτους και αφετέρου ότι η υπογραφή προστατεύεται από πλαστογραφία με τα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας, επέχει θέση ιδιόχειρης υπογραφής, τόσο κατά το ουσιαστικό όσο και κατά το δικονομικό δίκαιο, ενώ συνιστά μέθοδο απόδειξης της γνησιότητας του ηλεκτρονικού εγγράφου. Επομένως, τα ηλεκτρονικά έγγραφα που φέρουν ασφαλή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή εξομοιώνονται, από πλευράς

έννομων συνεπειών, πλήρως, με τα ιδιοχείρως υπογεγραμμένα έγγραφα και αναπτύσσουν αυξημένη αποδεικτική δύναμη (άρθρο 445 ΚΠολΔ) και, εφόσον η γνησιότητα του περιεχομένου τους δεν αμφισβητείται, αποτελούν πλήρη απόδειξη ότι η δήλωση που οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή που υποστηρίζεται από εγκεκριμένο πιστοποιητικό το οποίο χορηγήθηκε από έναν εγκεκριμένο πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης, ο οποίος περιλαμβάνεται στον κατάλογο εμπιστευσης που προβλέπεται στην απόφαση 2009/767/ΕΚ και σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Κανονισμό (ΕΕ) 910/2014 και τις διατάξεις της Υ.Α. 56902/215 «Τεχνικές λεπτομέρειες και διαδικασίες λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ)» και να εγγραφούν στο ηλεκτρονικό σύστημα (ΕΣΗΔΗΣ- Διαδικτυακή πύλη www.promitheus.gov.gr) ακολουθώντας την διαδικασία εγγραφής του άρθρου 5 της ίδιας Υ.Α.». Συναφώς, έχει κριθεί ότι κατά το άρθρο 2 του ΠΔ 150/2001 περί προσαρμογής της εθνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της οδηγίας 99/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για ηλεκτρονικές υπογραφές (ΕΕ L 13), (βλ. Ελ. Συν 1739/2016 Μείζων Σύνοψη, και ΑΕΠΠ 182/2017, 139/2018): α) ως «ηλεκτρονική υπογραφή» νοείται ένα σύνολο δεδομένων σε ηλεκτρονική μορφή, τα οποία χρησιμεύουν ως μέθοδος απόδειξης της γνησιότητας, ενώ ως «ψηφιακή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή» νοείται εκείνη που συνδέεται μονοσήμαντα με τον υπογράφοντα και είναι ικανή να καθορίσει ειδικά και αποκλειστικά την ταυτότητα του, έχει δημιουργηθεί με μέσα που ο υπογράφων μπορεί να διατηρήσει υπό τον αποκλειστικό του έλεγχο και συνδέεται με τα δεδομένα στα οποία αναφέρεται, με τρόπο ώστε να μπορεί να εντοπισθεί επακόλουθη αλλοίωση των δεδομένων, β) για τη δημιουργία ψηφιακής υπογραφής απαιτείται ο υπογράφων να κατέχει διατεταγμένο υλικό ή λογισμικό που χρησιμοποιείται Αριθμός Απόφασης: 139 / 2018 για την εφαρμογή των

«δεδομένων δημιουργίας της υπογραφής», για την επαλήθευση των οποίων απαιτείται η χρήση των «δεδομένων επαλήθευσης υπογραφής» (κώδικες ή δημόσια κρυπτογραφικά κλειδιά) και η έκδοση ηλεκτρονικής Βεβαίωσης, ήτοι ψηφιακού πιστοποιητικού που συνδέει μονοσήμαντα τα «δεδομένα επαλήθευσης μιας υπογραφής» (ή δημόσιο κλειδί) με ένα συγκεκριμένο φυσικό πρόσωπο και επιβεβαιώνει την ταυτότητα του, εξασφαλίζει τη γνησιότητα του υπογραφόμενου κατ' αυτόν τον τρόπο εγγράφου, την ακεραιότητα του, την εμπιστευτικότητα και τη μη αποποίηση της ευθύνης του υπογράφοντος, γ) η ψηφιακή υπογραφή που βασίζεται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό, ήτοι ηλεκτρονική βεβαίωση που εκδίδεται από «πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης» και δημιουργείται από ασφαλή διάταξη δημιουργίας υπογραφής, ήτοι από διάταξη που διασφαλίζει, αφενός ότι τα δεδομένα δημιουργίας υπογραφής που χρησιμοποιήθηκαν είναι κατ' ουσίαν μοναδικά και απόρρητα και δεν μπορούν με εύλογη βεβαιότητα να αντληθούν από αλλού, ενώ προστατεύονται αποτελεσματικά από το νομίμως υπογράφοντα κατά της χρησιμοποίησής τους από τρίτους και αφετέρου ότι η υπογραφή προστατεύεται από πλαστογραφία με τα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας, επέχει θέση ιδιόχειρης υπογραφής, τόσο κατά το ουσιαστικό όσο και κατά το δικονομικό δίκαιο, ενώ συνιστά μέθοδο απόδειξης της γνησιότητας του ηλεκτρονικού εγγράφου. Επομένως, τα ηλεκτρονικά έγγραφα που φέρουν ασφαλή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή εξομοιώνονται, από πλευράς έννομων συνεπειών, πλήρως, με τα ιδιοχείρως υπογεγραμμένα έγγραφα και αναπτύσσουν αυξημένη αποδεικτική δύναμη (άρθρο 445 ΚΠολΔ) και, εφόσον η γνησιότητα του περιεχομένου τους δεν αμφισβητείται, αποτελούν πλήρη απόδειξη ότι η δήλωση που περιέχουν προέρχεται από τον ψηφιακώς υπογράφοντα δ) τα πιστοποιητικά δημιουργίας ψηφιακής υπογραφής που έχουν εκδοθεί από φορέα παροχής υπηρεσιών πιστοποίησης εγκατεστημένο σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στους καλυπτόμενους από τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ηλεκτρονική

υπογραφή τομείς, συνεπάγονται τις ίδιες έννομες συνέπειες με τις αντίστοιχες υπηρεσίες πιστοποίησης, που παρέχονται από πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην Ελλάδα, τα δε προϊόντα ψηφιακής υπογραφής, τα οποία συνάδουν με την κείμενη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συνεπάγονται τις ίδιες έννομες συνέπειες με τα αντίστοιχα προϊόντα ψηφιακής υπογραφής, τα οποία προέρχονται από την Ελλάδα, ε) ηλεκτρονικό έγγραφο είναι το σύνολο των δεδομένων, τα οποία, αφού εγγραφούν στο μαγνητικό δίσκο ενός Η/Υ, αποτυπώνονται στη συνέχεια, κατά τρόπο αναγνώσιμο από τον άνθρωπο, στην οθόνη του Η/Υ ή εκτυπώνονται στον προσαρτημένο εκτυπωτή (print - out) και αποτελούν απεικόνιση της εγγραφής που έχει καταχωρηθεί στη μαγνητική επιφάνεια του σκληρού δίσκου του Η/Υ. Συνεπώς, έγγραφα που εκδίδονται ηλεκτρονικά, με χρήση προηγμένης ηλεκτρονικής (ψηφιακής) υπογραφής που πληροί τις απαιτήσεις της Οδηγίας 99/93/ΕΚ, θεωρούνται νομίμως υπογεγραμμένα, έχουν δε την ίδια νομική και αποδεικτική ισχύ με τα έγγραφα που φέρουν ιδιόχειρη υπογραφή και έχουν ισχύ πρωτοτύπου με την έκδοσή τους και μόνο. Εξάλλου, σύμφωνα με τις από Αυγούστου 2017 κατευθυντήριες οδηγίες για την αναγνώριση ψηφιακά υπογεγραμμένων εγγράφων με αναγνωρισμένα ψηφιακά πιστοποιητικά σκληρής αποθήκευσης, που είναι δημοσιευμένες στην ιστοσελίδα της ΑΠΕΔ (Αρχή Πιστοποίησης ελληνικού Δημοσίου (<http://www.aped.gov.gr/tecnica-themata/35-rosdiakrino.html>)), ένα ηλεκτρονικά υπογεγραμμένο έγγραφο, ακόμη και εάν δεν είναι ορατή η απεικόνιση της τεθείσας ηλεκτρονικής υπογραφής ως σχηματισμός αυτής πάνω στο υποβληθέν έγγραφο, είναι ορατό ότι το έγγραφο έχει ηλεκτρονική υπογραφή, εφόσον πράγματι αυτή έχει εγκύρως τεθεί. Στην προκειμένη περίπτωση και μετά από έρευνα που διεξήγαγε η εταιρεία μας, καμία από τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες δεν διαθέτει εγκεκριμένη ψηφιακή υπογραφή που να καλύπτει τις ανωτέρω παρατεθείσες νόμιμες προϋποθέσεις. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, οι προσφορές των ανωτέρω εταιρειών δεν

καλύπτουν τον ανωτέρω παρατιθέμενο απαράβατο όρο της διακήρυξης περί νομίμως εγκεκριμένης ψηφιακής υπογραφής και, για το λόγο αυτό, έπρεπε να κριθούν ως απαράδεκτες και να αποκλειστούν από τη συνέχεια του διαγωνισμού. Απ' όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη πράξη στο σύνολό της δε βρίσκει νόμιμο έρεισμα ούτε στους όρους της οικείας διακήρυξης, αλλά ούτε και σε διάταξη νόμου, εφόσον, με τα πιο πάνω δεδομένα, η προσφορά μας είναι ορισμένη και σύμφωνη με ρητούς όρους της διακήρυξης. Κατά συνέπεια, ο αποκλεισμός της εταιρείας μας, η οποία συμμορφώθηκε με τους σχετικούς με την κατάρτιση της προσφοράς όρους της διακήρυξης, δεν είναι νόμιμος διότι αντίκειται στην αρχή της τυπικότητας που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς και επιβάλλει, για λόγους ασφάλειας, διαφάνειας και ισότητας, τη σύνταξη των προσφορών σύμφωνα με τη Διακήρυξη και τα υποδείγματα της Αναθέτουσας Αρχής. Επίσης, αντίκειται και στην γενική αρχή προστασίας της εμπιστοσύνης, η οποία έχει εφαρμογή και στους δημόσιους διαγωνισμούς (ΣΤΕ 817, 1616, 1329/2008, 816/2007, 78/2005).».

12. Επειδή, στις απόψεις της η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται καταρχήν ότι οι όροι της διακήρυξης ήταν σαφείς και ουδόλως στράφηκε νομίμως ο προσφεύγων κατά των όρων της διακήρυξης, ούτε όμως υπέβαλλε αίτημα παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών-διευκρινίσεων για τους όρους της Διακήρυξης, επομένως κατά τους ισχυρισμούς της όλως προσχηματικώς προβάλλει με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή ο προσφεύγων σχετικούς ισχυρισμούς προκειμένου να στηρίξει τους έωλους λόγους της προσφυγής του. Ειδικότερα, ισχυρίζεται τα εξής : «Ανεξαρτήτως των προαναφερομένων, όλοι οι όροι της ...Διακήρυξης διαγωνισμού ήταν σαφείς. Σύμφωνα με το άρθρο 2.2.4 αυτής "Ο υποψήφιος Ανάδοχος οικονομικός φορέας θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού να ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο των προς παροχή υπηρεσιών, ήτοι να

παρέχει νόμιμα υπηρεσίες σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 393/1976, περί ιδρύσεως και λειτουργίας τουριστικών γραφείων, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, όπως η μεσολάβηση για την εξασφάλιση καταλύματος, σίτισης, μέσω μεταφοράς, διοργάνωσης πάσης φύσεως συνεδρίων κλπ.". Ο νόμος 393/1976, στον οποίο ρητά παραπέμπει η ως άνω διάταξη της Διακήρυξης, στο άρθρο 3 παράγραφο 3α, ορίζει ότι "Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται η άδεια λειτουργίας τουριστικού γραφείου ή το Ειδικό Σήμα Λειτουργίας του άρθρου 3 του Ν. 2160/1993, νοείται στο εξής η βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.". Από το συνδυασμό των ως άνω διατάξεων της Διακήρυξης και του νόμου 393/1976 προκύπτει ότι κάθε υποψήφιος ανάδοχος του διαγωνισμού έπρεπε να διαθέτει βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου 393/1976, η οποία (βεβαίωση συνδρομής) ισοδυναμεί σύμφωνα με το ως άνω άρθρο 3 παράγραφο 3α με άδεια λειτουργίας, που μετά βεβαιότητας αποτελεί μορφή ειδικής έγκρισης. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 2.2.8.1 της Διακήρυξης, "Προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς: α) δεν βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5 και 2.2.6 της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 4 του ν. 4412/2016 Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ) (B/3698/16-11-2016), σύμφωνα με το επισυναπτόμενο στην παρούσα ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV– ΤΕΥΔ το οποίο αποτελεί ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986." Στο δε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV–ΤΕΥΔ της Διακήρυξης και ειδικότερα στο Μέρος IV: Κριτήρια Επιλογής, Α: Καταλληλότητα, υπό 2), αναφερόταν "Χρειάζεται ειδική έγκριση ή να είναι ο οικονομικός φορέας μέλος συγκεκριμένου οργανισμού για να έχει τη δυνατότητα να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες στη χώρα εγκατάστασής του" και η απάντηση που μπορούσε να δοθεί ήταν ΝΑΙ ή

ΟΧΙ και στην περίπτωση που απάντηση ήταν ΝΑΙ, συμπληρωνόταν " Εάν ναι, διευκρινίστε για ποια πρόκειται και δηλώστε αν τη διαθέτει ο οικονομικός φορέας". Στο σημείο αυτό πρέπει να τονίσουμε ότι ουδεμία ασάφεια δημιούργησε, όπως αφήνει να εννοηθεί η προσφεύγουσα, η απαλοιφή από το ως άνω πεδίο της φράσης "Για συμβάσεις υπηρεσιών". Σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ 23 της ΕΑΔΗΣΥ, την οποία η ίδια η προσφεύγουσα επικαλείται και ειδικότερα στη σελίδα 6 αυτής, 2.2 Προσαρμογή ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ από τις αναθέτουσες αρχές Οι αναθέτουσες αρχές προσαρμόζουν το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ στην εκάστοτε διαδικασία σύναψης σύμβασης, διαμορφώνοντάς το, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους (λόγους αποκλεισμού και κριτήρια επιλογής), που περιέχονται στα έγγραφα της σύμβασης. Στο πλαίσιο αυτό προτείνεται οι αναθέτουσες αρχές να απαλείφουν, τα πεδία, των οποίων το περιεχόμενο δεν σχετίζεται με τους όρους της συγκεκριμένης διαδικασίας. Δεδομένου ότι η διαγωνιστική διαδικασία αφορούσε σύμβαση υπηρεσιών, το εν λόγω πεδίο έπρεπε να συμπεριληφθεί και αυτό έγινε, όχι όμως και η ως άνω φράση η οποία σαφώς είχε τεθεί, όπως και άλλες, στο σχέδιο του ΤΕΥΔ που παρέχεται από την ΕΑΔΗΣΥ για τη διευκόλυνση των αναθετουσών αρχών στη διαμόρφωσή του σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Συνεπώς, σύμφωνα και με τα ως άνω αναφερόμενα στην Κατευθυντήρια Οδηγία, είχαμε κάθε δικαίωμα στην απάλειψη της ως άνω φράσης. Σύμφωνα με τα παραπάνω, κάθε οικονομικός φορέας που υπέβαλε προσφορά, έπρεπε προς προκαταρκτική απόδειξη της πλήρωσης, μεταξύ άλλων, των κριτηρίων επιλογής να συμπληρώσει το επισυναπτόμενο, ως Παράρτημα IV, ΤΕΥΔ, το οποίο ήταν και το μόνο που μπορούσε και υποχρεούτο να εξετάσει η αρμόδια Επιτροπή ως δικαιολογητικό συμμετοχής, καθώς σύμφωνα τόσο με τις διατάξεις του ν. 4412/2016, όσο και με τα αναφερόμενα στην ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ 23 της ΕΑΔΗΣΥ, πιστοποιητικά ή δικαιολογητικά που αυτοβούλως υποβάλλονται από προσφέροντες στον φάκελο "Δικαιολογητικά Συμμετοχής", δεν ελέγχονται από

την αναθέτουσα αρχή, αλλά και δεν αποτελούν λόγο απόρριψης της προσφοράς. Η δε απάντηση που έπρεπε να δοθεί στο ως άνω αναφερόμενο πεδίο του ΤΕΥΔ, ήταν ΝΑΙ καθώς όπως αναλυτικά προαναφέραμε ήταν απαραίτητη η ειδική έγκριση με τη μορφή της βεβαίωσης συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου 393/1976. Μάλιστα, στο άρθρο 2.2.8.2 παρ. Β2 της Διακήρυξης, οριζόταν ότι για την απόδειξη της απαίτησης της παραγράφου 2.2.4 έπρεπε να προσκομιστεί, μεταξύ άλλων, "αντίγραφο της εν λόγω βεβαίωσης συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου, η οποία χορηγείται από Αρμόδια Διοικητική Αρχή" (η επισήμανση με **bold** υπάρχει στη Διακήρυξη). Όλοι οι οικονομικοί φορείς που υπέβαλαν προσφορά στο διαγωνισμό είχαν συμπληρώσει το ως άνω αναφερόμενο πεδίο του ΤΕΥΔ, οι τέσσερις με την ένδειξη ΝΑΙ και ο μόνος φορέας που είχε απαντήσει ΟΧΙ σε αυτό ήταν η προσφεύγουσα, η οποία μάλιστα ούτε επεξήγησε με κάποιο τρόπο την απάντησή της αυτή, ούτε επιφυλάχθηκε με κάποιο τρόπο για να την εξηγήσει αργότερα. Όπως ήταν φυσικό επακόλουθο και σύμφωνα με τα οριζόμενα στη Διακήρυξη, η αρμόδια Επιτροπή εισηγήθηκε την απόρριψη της προσφοράς της προσφεύγουσας και η εισήγησή της αυτή έγινε δεκτή με την απόφαση κατά της οποίας στρέφεται η προσφεύγουσα. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η αδειοδότησή της από τον ΕΟΤ είχε υποβληθεί με το φάκελλο της Τεχνικής Προσφοράς της, ουδόλως επηρεάζει τη νομιμότητα και βασιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης καθώς όπως αναλυτικά προαναφέραμε η αρμόδια Επιτροπή δεν εξέτασε και δεν είχε δικαίωμα ή υποχρέωση να εξετάσει βεβαίωση ή πιστοποιητικό που εκ παραδρομής είχε υποβληθεί σε αυτό το στάδιο του διαγωνισμού και το οποίο μάλιστα δεν βρισκόταν στο αρχείο Δικαιολογητικών Συμμετοχής της προσφεύγουσας. Αβάσιμος και απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι ως αναθέτουσα αρχή είχαμε υποχρέωση, πριν απορρίψουμε την προσφορά της, να της ζητήσουμε διευκρινίσεις καθώς

επίκειτο ο αποκλεισμός της προσφοράς της λόγω πλημμελούς/μη ορθής συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ, σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ 23 της ΕΑΔΗΣΥ. Κατ' αρχήν, υποχρέωση να ζητήσουμε διευκρινίσεις πριν από τον αποκλεισμό προσφοράς, είχαμε και έχουμε σύμφωνα με το Ν. 4412/2016 (άρθρο 102 παρ. 5) αλλά και την ως άνω Κατευθυντήρια Οδηγία μόνον για λόγους ασάφειας των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς, περιλαμβανομένου σε αυτά και του ΤΕΥΔ. Η προσφεύγουσα δεν ισχυρίζεται ότι υπήρχε κάποια ασάφεια στο ΤΕΥΔ που είχε υποβάλλει, ώστε να μπορεί να τύχει εφαρμογής η ως ρύθμιση. Αλλωστε, δεν υπήρχε τέτοια ασάφεια καθώς στο ΤΕΥΔ που είχε υποβάλλει και ειδικότερα στο ως άνω κρίσιμο πεδίο, είχε απαντήσει σαφώς ΟΧΙ. Συνεπώς, σε καμμία περίπτωση δεν είχαμε υποχρέωση να ζητήσουμε διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα. Στην περίπτωση πλημμελούς/μη ορθής συμπλήρωσης ενός ή περισσοτέρων πεδίων του ΤΕΥΔ, που ισχυρίζεται η προσφεύγουσα ότι υπήρξε στην περίπτωση της, τόσο ο νόμος 4412/2016 (άρθρο 102 παρ. 1 και 2) όσο και η Κατευθυντήρια Οδηγία 23 της ΕΑΔΗΣΥ παρέχουν τη δυνατότητα στις αναθέτουσες αρχές να ζητούν διευκρινίσεις και δεν δημιουργούν σχετική υποχρέωσή τους, όπως αβασίμως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Η αρμόδια Επιτροπή Διενέργειας και Αξιολόγησης των προσφορών του διαγωνισμού δεν έκανε χρήση της ως άνω δυνατότητας που της παρέχει ο νόμος και αυτό από μόνο του θα αρκούσε για την αιτιολόγηση της απόφασής της. Όμως, η Επιτροπή δεν έκανε χρήση της ως άνω δυνατότητας επειδή η επιλογή ΟΧΙ από την προσφεύγουσα στο ως άνω πεδίο, δεν αποτελεί περίπτωση πλημμελούς/μη ορθής συμπλήρωσης κατά την έννοια του νόμου. Παράδειγμα μη ορθούς συμπλήρωσης θα ήταν σε πεδίο με επιλογή ΝΑΙ ή ΟΧΙ, όπως το εν λόγω, η αναγραφή άλλης λέξης, που δεν υπάρχει ως επιλογή. Η επιλογή ενός από τα ΝΑΙ και ΟΧΙ, όταν πρέπει υποχρεωτικά να επιλεγεί ένα από τα δύο, δεν εμπίπτει στην έννοια της πλημμελούς/μη ορθής συμπλήρωσης. Σε αντίθετη περίπτωση,

θα παρεχόταν η δυνατότητα στην εκάστοτε αναθέτουσα αρχή να καλεί κατά το δοκούν υποψηφίους αναδόχους της επιλογής της να τροποποιήσουν την επιλογή που έχουν κάνει, η οποία αντιστοιχεί στην πραγματική τους κατάσταση, προκειμένου να αποφύγουν τον αποκλεισμό τους, κατά σαφέστατη παράβαση της παρ. 3 του ίδιου άρθρου 102 του ν. 4412/2016 που ορίζει ότι "Η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης.". Τούτων λεχθέντων, αποδεικνύεται ότι ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας και για το λόγο αυτό πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος της προσφυγής της.

B. Ως προς τους λοιπούς λόγους της προσφυγής

Η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της υπ' αριθ. Π772/30.08.2019 απόφασης του Προέδρου του Ινστιτούτου μας και ως προς την κρίση της επί των υποβληθεισών προσφορών των λοιπών υποψηφίων αναδόχων. Ομως, εφ' όσον ίσταται ο αποκλεισμός της προσφεύγουσας για τους ανωτέρω λόγους, είναι απορριπτέες ως απαράδεκτες και οι αιτιάσεις που προβάλλει κατά της συμμετοχής στον διαγωνισμό των λοιπών υποψηφίων αναδόχων. Και τούτο διότι, κατά τα παγίως κριθέντα διαγωνιζόμενος, ο οποίος νομίμως αποκλείεται από διαγωνισμό, δεν έχει κατ' αρχήν έννομο συμφέρον να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της συμμετοχής άλλου διαγωνιζομένου, δοθέντος ότι με τον αποκλεισμό του καθίσταται, ως προς το διαγωνισμό αυτό, τρίτος. Μόνη η ιδιότητα της αρχικώς συμμετασχούσης στο διαγωνισμό, δεν αρκεί για να της προσδώσει έννομο συμφέρον για να ασκήσει προδικαστική προσφυγή, δεδομένου ότι η ίδια έχει αποκλειστεί από τη συνέχεια του διαγωνισμού. Ανεξαρτήτως αυτού, επί καθενός από τους λοιπούς λόγους της προσφυγής επαγόμεθα τα ακόλουθα.1. Ως προς το δεύτερο λόγο της προσφυγής. Σύμφωνα με το άρθρο 2.2.7 της Διακήρυξης, "Οι οικονομικοί φορείς μπορούν,

όσον αφορά τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας (της παραγράφου 2.2.5) και τα κριτήρια σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα (της παραγράφου 2.2.6), να στηρίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων, ασχέτως της νομικής φύσης των δεσμών τους με αυτούς. Στην περίπτωση αυτή, αποδεικνύουν ότι θα έχουν στη διάθεσή τους αναγκαίους πόρους, με την προσκόμιση της σχετικής δέσμευσης των φορέων στην ικανότητα των οποίων στηρίζονται. Όταν οι οικονομικοί φορείς στηρίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων όσον αφορά τα κριτήρια που σχετίζονται με την απαιτούμενη με τη διακήρυξη οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, οι εν λόγω οικονομικοί φορείς και αυτοί στους οποίους στηρίζονται είναι από κοινού υπεύθυνοι για την εκτέλεση της σύμβασης. Υπό τους ίδιους όρους οι ενώσεις οικονομικών φορέων μπορούν να στηρίζονται στις ικανότητες των συμμετεχόντων στην ένωση ή άλλων φορέων.”. Από την ως άνω διάταξη, προκύπτει με σαφήνεια ότι σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης του διαγωνισμού, οικονομικός φορέας μπορεί να στηρίζεται στις ικανότητες άλλου φορέα μόνον όσον αφορά τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας (άρθρο 2.2.5 της Διακήρυξης) και τα κριτήρια σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα (άρθρο 2.2.6) της Διακήρυξης και όχι όσον αφορά τα κριτήρια καταλληλότητας άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας (άρθρο 2.2.4 της Διακήρυξης). Κατά συνέπεια, ο άλλος φορέας, στις ικανότητες του οποίου στηρίζεται ο υποψήφιος ανάδοχος οικονομικός φορέας, υποχρεούται να προσκομίσει ΤΕΥΔ (υποχρέωση που δεν προκύπτει αμέσως από τους όρους του κυρίου σώματος της Διακήρυξης, αλλά από σχετική πρόβλεψη στο επισυναπτόμενο στη Διακήρυξη σχέδιο του ΤΕΥΔ - Μέρος ΙΙ.Γ) συμπληρωμένο κατάλληλα και σύμφωνα με τις απαιτήσεις της Διακήρυξης όσον αφορά τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας και της τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας. Από την επισκόπηση του ΤΕΥΔ που υπέβαλε η εταιρεία «.....», στις ικανότητες της οποίας δήλωσε ότι στηρίζεται ο υποψήφιος

ανάδοχος «....», προκύπτει ότι αυτό είναι πράγματι συμπληρωμένο σύμφωνα με τους όρους της Διακήρυξης στο Μέρος IV: Κριτήρια Επιλογής, Β: Οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και Γ: Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα. Σύμφωνα με όλα τα προαναφερόμενα, ουδεμία σημασία έχει ο τρόπος συμπλήρωσης από την εταιρεία «....» στο ΤΕΥΔ που υπέβαλε του Μέρους IV: Κριτήρια Επιλογής, Α: Καταλληλότητα, καθώς δεν είναι απαραίτητο η εταιρεία αυτή να πληροί το εν λόγω κριτήριο επειδή δεν στηρίζει (ούτε είναι δυνατόν, με βάση τους όρους της Διακήρυξης, να στηρίζει) με τις ικανότητές της στο κριτήριο αυτό τον υποψήφιο ανάδοχο «....», ο οποίος πληροί μόνος του το κριτήριο της καταλληλότητας. Κατά συνέπειαν, ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός της προσφεύγουσας, είναι αβάσιμος και για το λόγο αυτό πρέπει να απορριφθεί ο δεύτερος λόγος της προσφυγής της. 2. Ως προς τον τρίτο λόγο της προσφυγής. Όπως αβασίμως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο αναδειχθείς ως προσωρινός ανάδοχος αλλά και οι λοιπές συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες δεν είχαν ορίσει υπεύθυνο έργου και αναπληρωτή αυτού, αναφέροντας ότι η ίδια τους είχε ορίσει. Από την επισκόπηση της προσφοράς της προσφεύγουσας προκύπτει ότι η αυτή είχε μεν ορίσει υπεύθυνο έργου, όχι όμως και αναπληρωτή αυτού. Συνεπώς, όπως καταχρηστικώς προβάλλει τον ως άνω ισχυρισμό για παράβαση σχετικού όρου της Διακήρυξης τον οποίο και η ίδια έχει παραβιάσει. Σε κάθε δε περίπτωση, από την επισκόπηση της προσφοράς της εταιρείας "....", η οποία αναδείχθηκε ως προσωρινός ανάδοχος, προκύπτει ότι αυτή είχε ορίσει τόσο υπεύθυνο έργου, όσο και αναπληρωτή αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη Διακήρυξη. Κατά συνέπειαν, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος της προσφυγής. 3. Ως προς τον τέταρτο λόγο της προσφυγής. Όπως αβασίμως η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, μετά από έρευνα που διεξήγαγε, καμμία από τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες δεν διαθέτει εγκεκριμένη ψηφιακή υπογραφή. Ο ισχυρισμός της αυτός είναι εντελώς αόριστος δεδομένου ότι δεν αναφέρει ούτε το είδος της έρευνας που διεξήγαγε, ούτε τα αποτελέσματα της έρευνας ειδικά

και συγκεκριμένα για κάθε συνδιαγωνιζόμενη με αυτήν εταιρεία ώστε να μπορεί να τεκμηριωθεί ο ισχυρισμός της και να μπορούν να αμυνθούν κατ' αυτού οι λοιπές εταιρίες. Σε κάθε δε περίπτωση, ο ισχυρισμός της είναι αβάσιμος. Σύμφωνα με το άρθρο 2.4.2.1 της Διακήρυξης, "Για τη συμμετοχή στο διαγωνισμό οι ενδιαφερόμενοι οικονομικοί φορείς απαιτείται να διαθέτουν εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή που υποστηρίζεται από εγκεκριμένο πιστοποιητικό το οποίο χορηγήθηκε από έναν εγκεκριμένο πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης, ο οποίος περιλαμβάνεται στον κατάλογο εμπιστευσης που προβλέπεται στην απόφαση 2009/767/EK και σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Κανονισμό (ΕΕ) 910/2014 και τις διατάξεις της Υ.Α. 56902/215 «Τεχνικές λεπτομέρειες και διαδικασίες λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ)» και να εγγραφούν στο ηλεκτρονικό σύστημα (ΕΣΗΔΗΣ-Διαδικτυακή πύλη www.promitheus.gov.gr) ακολουθώντας την διαδικασία εγγραφής του άρθρου 5 της ίδιας Υ.Α.". Κατά τον έλεγχο και αξιολόγηση των προσφορών, η αρμόδια Επιτροπή είχε προβεί στον σχετικό έλεγχο και είχε διαπιστώσει την εγκυρότητα των ψηφιακών υπογραφών των συμμετεχόντων εταιρειών, διενεργώντας ελέγχους γνησιότητας, τα αποτελέσματα των οποίων παρατίθενται στον πίνακα που ακολουθεί: [παραθέτει σχετικό πίνακα]. Με βάση τα ανωτέρω, προκύπτει ότι όλες οι εταιρείες (σειρά αναφοράς με βάση την ηλεκτρονική υποβολή προσφοράς) διαθέτουν εγκεκριμένη προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, από αναγνωρισμένους παρόχους υπηρεσιών πιστοποίησης (Trust service providers) (<https://webgate.ec.europa.eu/tl-browser/#/tl/EL>), η δημιουργία των οποίων πραγματοποιήθηκε από διατεταγμένο υλικό (ψηφιακό πιστοποιητικό σκληρής αποθήκευσης - εταιρείες με α/α 1 έως και 4) ή λογισμικό (ψηφιακό πιστοποιητικό χαλαρής αποθήκευσης – εταιρεία με α/α 5). Οι κατά τα άνω έλεγχοι και διαπιστώσεις είχαν γίνει κατά την εξέταση του ηλεκτρονικού υπο-φακέλου

«Δικαιολογητικά συμμετοχής – Τεχνική προσφορά», σχετικά με τα «Δικαιολογητικά συμμετοχής» και ως συμπέρασμα περιέχονται στην κρίση της Επιτροπής περί πληρότητας των δικαιολογητικών συμμετοχής. Κατά συνέπειαν, πληρούνται οι σχετικοί ως άνω όροι της Διακήρυξης και πρέπει να απορριφθεί και ο τέταρτος λόγος της προσφυγής. Από όλα τα πιο πάνω, προκύπτει πέρα από κάθε αμφιβολία ότι ορθώς και απολύτως αιτιολογημένα με την προσβαλλόμενη απόφαση απορρίφθηκε η προσφορά της προσφεύγουσας και αναδείχθηκε ως προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού η εταιρεία "...", κατόπιν των επίσης ορθών και αιτιολογημένων εισηγήσεων της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης των προσφορών του Διαγωνισμού και για το λόγο αυτό η κρινόμενη υπό ΓΑΚ ΑΕΠΠ 1117/09.09.2019 προδικαστική προσφυγή της προσφεύγουσας είναι προδήλως απαράδεκτη και αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της, δεδομένου ότι δεν πιθανολογείται σοβαρά η παράβαση κανόνα του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του εσωτερικού δικαίου.».

13. Επειδή, ο παρεμβαίνων, επικαλούμενος την παρ. 2.2.4 της διακήρυξης, ισχυρίζεται ότι από τον οικείο όρο προκύπτει σαφέστατα, ότι οι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να συμπληρώσουν και την περ. 2 του ΤΕΥΔ (Μέρος IV) στο πεδίο «Καταλληλότητα» περί ειδικής έγκρισης, εφόσον *«χρειάζεται η βεβαίωση της συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου από αρμόδια Διοικητική Αρχή».* Ισχυρίζεται, επίσης, ότι ο προσφεύγων ήταν ο μόνος από όλους τους συμμετέχοντες στον εν λόγω διαγωνισμό που έδωσε αυτή την απάντηση, δηλώνοντας με αυτόν τον τρόπο ότι δεν πληροί το παραπάνω κριτήριο καταλληλότητας της προκήρυξης, άρα, κατά τους ισχυρισμούς του, ορθώς η αναθέτουσα αρχή απέρριψε την προσφορά του, δοθέντος ότι το ΤΕΥΔ αποτελεί Υπεύθυνη Δήλωση η οποία πρέπει να συμπληρώνεται και υποβάλλεται προσηκόντως αλλά και ότι ο προσφεύγων αναφέρεται απροσδιόριστα σε ασάφειες της προκήρυξης ενώ η

προκήρυξη δεν είχε καμία ασάφεια ως προς κριτήρια καταλληλότητας των υποψηφίων αναδοχών και οι οδηγίες για την συμπλήρωση του ΤΕΥΔ παρέχονταν με υποσημειώσεις στο τέλος αυτού, η δε Αναθέτουσα αρχή όφειλε, σύμφωνα με την παράγραφο 2.3.1 της προκήρυξης, να παρέχει εντός 10 ημερών απάντηση σε αιτήματα παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών - διευκρινίσεων των υποψηφίων αναδοχών (που και πως αποτυπώνεται στο ΤΕΥΔ η προκαταρκτική απόδειξη του κριτηρίου καταλληλότητας της παραγράφου 2.2.4 της προκήρυξης) πράγμα που δεν έπραξε η εταιρείαπροφανώς γιατί μέχρι την κατάθεση της προσφοράς της δεν έβρισκε ασάφειες στην προκήρυξη και ούτε χρειαζόταν «ειδικές οδηγίες» συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ και επικαλείται την ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ 23 (Απόφαση 3/24-01-2018) της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων στην παράγραφο 2.2 (Προσαρμογή ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ από τις Αναθέτουσες Αρχές). Ειδικότερα, ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι «Γ] Στις αιτιάσεις της η εταιρεία αναφέρει ότι προϋπόθεση της παραγράφου 2.2.4 στην Ελλάδα ισοδυναμεί με μια μορφή αδειοδότησης από τον ΕΟΤ και δεν αποτελεί εγγραφή σε συγκεκριμένο οργανισμό! και άρα δεν χρειαζόταν αυτό να αναφερθεί στο πεδίο 2 του Μέρους IV: Κριτήρια επιλογής, Καταλληλότητα του ΤΕΥΔ πάρα μόνο να συμπληρωθεί το πεδίο 1 του παραπάνω τμήματος του ΤΕΥΔ με το Επαγγελματικό Επιμελητήριο στο οποίο ο υποψήφιος Ανάδοχος ανήκει. Από την εν λόγω διάταξη προκύπτει σαφώς ότι υπό οποιαδήποτε μορφή αδειοδότηση των οικείων επιχειρήσεων από τον ΕΟΤ, δεν εκλαμβάνεται ως αμιγής παροχή άδειας, αλλά, αντιθέτως, ταυτίζεται ρητώς με ένα σύνολο προϋποθέσεων, των οποίων η συνδρομή απαιτείται προκειμένου οι επιχειρήσεις αυτές να λειτουργούν νόμιμα. Σε κάθε περίπτωση δε, το εν λόγω σύνολο υποχρεωτικών προϋποθέσεων δεν κατονομάζεται από τον νομοθέτη ως «ειδική έγκριση» ή άλλως, πόσο μάλλον ως εγγραφή σε συγκεκριμένο οργανισμό. Υπό την έννοια αυτή, η ορθή συμπλήρωση του ΤΕΥΔ από οικονομικό φορέα που πληροί τις νόμιμες

προϋποθέσεις των νόμων 393/1976 και 2160/1993 και νομιμοποιείται να παρέχει υπηρεσίες τουριστικού γραφείου, όπως εν προκειμένω, είναι στο μέρος IV και ειδικότερα στην Ενότητα Α, όπου θα έπρεπε να συμπληρώσει μόνο την ερώτηση I), ήτοι το σχετικό επαγγελματικό μητρώο στο οποίο ανήκει.» Σύμφωνα με την σχετική νομοθεσία η βεβαίωση συνδρομής νόμιμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου του Ν 393/1976 προϋποθέτει την εγγραφή σε Μητρώο Τουριστικών Επιχειρήσεων που τηρείται κατά περίπτωση από τον ΕΟΤ, το Υπουργείο Τουρισμού και τις κατά τόπου Περιφέρειες. Με άλλα λόγια δεν είναι μόνο μία μορφή αδειοδότησης αλλά μία πλήρη εγγραφή σε (ειδικό) εμπορικό μητρώο. Δ] Στις αιτιάσεις τις η εταιρεία αναφέρει ότι η εν λόγω πλημμέλεια δεν μπορεί να θεωρηθεί ουσιώδης για να είναι λόγος αποκλεισμού και ότι η βεβαίωση από τον ΕΟΤ είχε υποβληθεί στο Φάκελο της Τεχνικής I Προσφοράς. Η εν λόγω πλημμέλεια δεν δύναται να θεωρηθεί ουσιώδης, πολλώ δε μάλλον να αποκλειστεί η εταιρεία μας εκ του λόγου αυτού, αφού, επιπλέον, η αδειοδότηση της από τον ΕΟΤ είχε υποβληθεί με το Φάκελο της Τεχνικής Προσφοράς]. Η Βεβαίωση από τον ΕΟΤ είχε όντως υποβληθεί σαν ενσωματωμένη εικόνα στο αρχείο της κατατεθειμένης Τεχνικής Προσφοράς της εταιρείας Όμως στην ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ 23 της Ε.Α.Α.ΔΗΣΥ. στην παράγραφο 2.1 (Υποβολή) στο εδάφιο 3 αναφέρεται: «Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι εάν οι οικονομικοί φορείς υποβάλουν αυτοβούλως στον Φάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής» -πέραν του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ- ένα ή περισσότερα από τα σχετικά πιστοποιητικά/δικαιολογητικά, η εν λόγω υποβολή δεν αποτελεί λόγο απόρριψης της προσφοράς και αποκλεισμού του προσφέροντος, η δε αναθέτουσα αρχή δεν ελέγχει τα εν λόγω δικαιολογητικά στην παρούσα φάση (Πρβλ. άρθρο 79 παρ. 5 σε συνδυασμό με άρθρο 103 ν. 4412/2016)». Με άλλα λόγια η Αναθέτουσα Αρχή δεν είναι υποχρεωμένη και κυρίως δεν θα έπρεπε να λαμβάνει υπόψη της αν ένα δικαιολογητικό έγγραφο, που σαν στοιχείο έπρεπε να υπάρχει στο ΤΕΥΔ, είναι κατατεθειμένο στο φάκελο των

δικαιολογητικών συμμετοχής. Τέλος σχετικά με το αν είναι ουσιώδης ή όχι η παραπάνω πλημμέλεια της εταιρείας(που σε άλλα σημεία της προσφυγή της θεωρεί ότι δεν υπάρχει πλημμέλεια!) που οδήγησε στον αποκλεισμό της, εκτός ότι έχει να κάνει με το «κριτήριο σοβαρότητας» της εν λόγω εταιρείας, έχει να κάνει και με τους κανόνες δικαίου δηλαδή στο κατά πόσο μία άλλη εταιρεία που θα είχε υποπέσει στο ίδιο ή παρεμφερές πλημμέλημα με αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της, αντί να προβεί σε προδικαστική προσφυγή, που θα κώλυε έτσι και αλλιώς την διαδικασία εξέλιξης του διαγωνισμού, επέλεγε να το αποδεχτεί κάνοντας την αυτοκριτική της. Αυτό σας επιβεβαιώνουμε θα έκανε η δική μας εταιρεία! Ε] Στις αιτιάσεις τις η εταιρεία αναφέρει ότι η παράληψη της Αναθέτουσας Αρχής να μην ζητήσει από την εταιρεία την παροχή διευκρινίσεων ως προς αυτή την πλημμέλεια της που την οδήγησε στον αποκλεισμό της [Σελ. 14 «Από τα ως άνω αναφερόμενα προκύπτει ότι ρητή νομοθετική επιταγή υποχρεωτικής εφαρμογής για κάθε αναθέτουσα αρχή είναι η πρόσκληση του προσφέροντα του οποίου επίκειται αποκλεισμός να διευκρινίσει η να συμπληρώσει την πλημμελή ή μη ορθή συμπλήρωση του ΤΕΥΔ. Στην προκειμένη περίπτωση, η Αναθέτουσα Αρχή παρέλειψε να ασκήσει την εν λόγω δέσμια αρμοδιότητα της, ενώ συνέτρεχαν όλες οι προϋποθέσεις εφαρμογής της άνω ρητής νομοθετικής διάταξης, ήτοι συνέτρεχαν σωρευτικά τόσο η επουσιώδης πλημμέλεια/ μη ορθή συμπλήρωση πεδίου του ΤΕΥΔ, όσο και ο επικείμενος αποκλεισμός της εταιρείας μας από την αιτία αυτή, ο οποίος και όντως επήλθε με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση. Η δυνατότητα μάλιστα αυτή, δηλαδή, όταν επίκειται αποκλεισμός του υποψηφίου από την αιτία αυτή, όπως πράγματι συνέβη εν προκειμένω, μετατρέπεται σε υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής κατά δέσμια αρμοδιότητα ασκούμενη, την οποία προφανώς και παραβίασε προχωρώντας στον αποκλεισμό μας για επουσιώδη πλημμέλεια χωρίς προηγούμενη πρόσκλησή μας να την συμπληρώσουμε η διευκρινίσουμε κατά το νόμο»]. Στην ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ 23 της Ε.Α.Α.ΑΗ.ΣΥ. στην

παράγραφο 2.3.1 (Τα πεδία του ΤΕΥΑ/ ΕΕΕΣ είναι δεκτικά διευκρινίσεων ή/ και συμπληρώσεων) αναφέρεται: «Επισημαίνεται ότι, στις περιπτώσεις μη συμπλήρωσης ή/και μη ορθής συμπλήρωσης ενός η περισσότερων πεδίων του ΤΕΥΔ/ ΕΕΕΣ, εκ μέρους των οικονομικών φορέων, παρέχεται η δυνατότητα στις αναθέτουσες αρχές να τους καλούν προκειμένου να παράσχουν σχετικές διευκρινίσεις ή να τα συμπληρώσουν, όπως οποιοδήποτε άλλο υποβληθέν, με την προσφορά τους, έγγραφο ή δικαιολογητικό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 102 του. 4412/2016. Η εν λόγω δυνατότητα παρέχεται ανεξάρτητα από τον τρόπο επεξεργασίας και συμπλήρωσής του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ, τον οποίον έχει επιλέξει ο οικονομικός φορέας, σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 2.3.7. Ωστόσο, στις περιπτώσεις που επίκειται αποκλεισμός προσφέροντα η υποψηφίου από τη διαδικασία, για λόγους ασάφειας των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς, και, κατά συνέπεια, και του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ ως τέτοιον, οι αναθέτουσες αρχές υποχρεούνται να ζητούν διευκρινίσεις από τους οικονομικούς φορείς, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του ως άνω άρθρου.....Επίσης στην παράγραφο 2.3.3 της ίδια Οδηγίας αναφέρεται: «Το ΤΕΥΔ/ ΕΕΕΣ συναρτάται αποκλειστικά με τους όρους που περιλαμβάνονται στα έγγραφα της σύμβασης (διακήρυξη, αίτηση συμμετοχής κλπ) της εκάστοτε διαδικασίας. Ως εκ τούτου, οι αναθέτουσες αρχές δεν δύνανται να αποκλείουν οικονομικούς φορείς λόγω μη συμπλήρωσης ή εσφαλμένης συμπλήρωσης από τους τελευταίους πεδίων του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ, τα οποία αφορούν σε στοιχεία που δεν συνδέονται με όρους της διακήρυξης/ αίτησης συμμετοχής, ακόμη και αν τα εν λόγω πεδία, εκ παραδρομής, έχουν παραμείνει στο διαμορφωθέν από τις αναθέτουσες αρχές ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ. Τέλος (μεταφέρει αυτούσιο το άρθρο 102 Συμπλήρωση - αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών) του Ν. 4412/2016) και ισχυρίζεται ότι « η Αναθέτουσα Αρχή θα ήταν υποχρεωμένη να καλέσει για διευκρινήσεις - ορθής συμπλήρωσης πεδίων του ΤΕΥΔ μόνο αν υπήρχαν ασάφειες στο ήδη συμπληρωμένο ΤΕΥΔ από το υποψήφιο ανάδοχο.

Τέτοια ασάφεια δεν υπάρχει στο συμπληρωμένο από την εταιρεία που αφορούσε την βεβαίωση της συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου από Αρμόδια Διοικητική Αρχή, απάντησε σαφέστατα «ΟΧΙ». Ασάφεια θα υπήρχε αν στο πεδίο 1 απαντούσε ότι είναι εγγεγραμμένη στο μητρώο τουριστικών επιχειρήσεων και στο πεδίο 2 απαντούσε «ΟΧΙ» ή και καθόλου. Τέλος η ύπαρξη στο ΤΕΥΔ του Μέρους IV: Κριτήρια επιλογής, Α: Καταλληλόλητα με τα αντίστοιχα πεδία ήταν απαραίτητη καθότι αφορούσε στο στοιχείο της καταλληλόλητας της παραγράφου 2.2.4 της προκήρυξης. ΣΤ] Στις αιτιάσεις τις η εταιρεία αναφέρει ότι η προσφορά της εταιρεία μας έπρεπε να απορριφθεί! καθότι η εταιρεία στην ικανότητα της οποία στηρίζομαστε ως προς το κριτήριο της παραγράφου 2.2.6-Τεχνική και επαγγελματική ικανότητα της προκήρυξης, έπρεπε να πληροί τα κριτήρια της Παραγράφου 2.2.4-Καταλληλότητα άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας δηλαδή να έχει και αυτή βεβαίωση από τον ΕΟΤ! [Σελ. 16 «...με δεδομένο ότι η συμμετοχή της εταιρείας «....» στηρίζεται αποκλειστικά στην επαγγελματική εμπειρία της εταιρεία η οποία στο ΤΕΥΔ της, επίσης συμπλήρωσε «όχι» και, μάλιστα, συνάγεται ότι για την δεν έχει προσκομιστεί καν βεβαίωση ΕΟΤ. Υπό αυτά τα δεδομένα και εφόσον κατά το άρθρο 2.2.8.2Α (εδάφ. 2), το κριτήριο της καταλληλότητας έπρεπε, να καλύπτεται από αμφότερες τις εταιρείες, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση των όρων της διακήρυξης και κατά παράβαση της αρχής της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης που διέπει τους δημόσιους διαγωνισμούς, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η εταιρεία μας αποκλείστηκε για την ίδια ακριβώς, δήθεν, έλλειψη, ενώ η εταιρεία «....» αναδείχθηκε προσωρινός ανάδοχος. Υπό τα πιο πάνω δεδομένα, η αρμόδια Επιτροπή του Διαγωνισμού όφειλε να απορρίψει την προσφορά της εταιρείας «.....»! Σίγουρα είναι δική της επινόηση ότι στην παράγραφο 2.2.8.2.Α (εδάφ. 2), το κριτήριο της καταλληλότητας έπρεπε να καλύπτεται από αμφότερες τις εταιρείες! Άλλωστε στην παράγραφο 2.2.7 -Στήριξη στην ικανότητα τρίτων της

προκήρυξης αναφέρεται: «Οι οικονομικοί φορείς μπορούν, όσον αφορά τα κριτήρια της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας (της παραγράφου 2.2.5) και τα κριτήρια σχετικά με την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα (της παραγράφου 2.2.6), να στηρίζονται στις ικανότητες άλλων φορέων, ασχέτως της νομικής φύσης των δεσμών τους με αυτούς....» και δεν αναφέρεται καθόλου ότι για το κριτήριο της παράγραφο 2.2.4 μπορεί να στηρίζεται στην ικανότητα τρίτων! Ζ] Στις αιτιάσεις τις η εταιρείααναφέρει ότι η προσφορά της εταιρείας μας έπρεπε να απορριφθεί! καθότι στην προσφορά μας δεν έχουμε ορίσει την προβλεπόμενη ομάδα έργου της παραγράφου 2.4.3.2 της προκήρυξης «Νομικά πρόσωπα που συμμετέχουν στον Διαγωνισμό οφείλουν, επί ποινή αποκλεισμού τους, να ορίζουν στην προσφορά τους φυσικό πρόσωπο το οποίο θα είναι υπεύθυνο τον Έργου καθώς και αναπληρωτή αυτού» [Σελ. 17 ...Από την επισκόπηση των προσφορών που υποβλήθηκαν από τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες προκύπτει ότι καμία, ανεξαιρέτως, από αυτές δεν όρισε υπεύθυνο Έργου, αλλά μόνο και κατά περίπτωση "υπεύθυνο διαγωνισμού" ή "υπογραφής και διαχείρισης ερωτημάτων του διαγωνισμού". Είναι προφανές ότι, σε καμία περίπτωση, ο υπεύθυνος του δημοπρατούμενου έργου δεν δύναται να ταυτιστεί, άνευ τίνος ετέρου, με τον υπεύθυνο του διαγωνισμού, αφού πρόκειται για δύο, χρονικά και κατ' αντικείμενο, διακριτά είδη ευθύνης. Αντίθετα, η εταιρεία μας όρισε και υπεύθυνο Έργου και βοηθό υπευθύνου Έργου (Πίνακας σελ. 3S της Τεχνικής Προσφοράς μας). Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, οι προσφορές των ανωτέρω εταιρειών δεν καλύπτουν τον ανωτέρω παρατιθέμενο απαράβατο όρο της διακήρυξης και, για το λόγο αυτό, έπρεπε να κριθούν ως απαράδεκτες και να αποκλειστούν από τη συνέχεια του διαγωνισμού...»). Εδώ δείχνει μία προχειρότητα εκ μέρους της εταιρείας καθότι αν η εταιρεία έλεγχε με προσοχή και σοβαρότητα το φάκελο της προσφορά μας θα διαπίστωνε ότι έχουμε ορίσει την προβλεπόμενη από την προκήρυξη Ομάδα Έργου στο ξεχωριστό, ψηφιακά υπογραμμένο, αρχείο «03.02. ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ -

ΟΜΑΛΑ ΕΡΓΟΥ;.pdf». Η] Στις αιτιάσεις της η εταιρεία αναφέρει ότι η προσφορά της εταιρεία μας έπρεπε να απορριφθεί! καθότι τα ψηφιακά υπογραμμένα αρχεία της προσφορά μας δεν διέθεταν εγκεκριμένη ψηφιακή υπογραφή! [Σελ. 19... Στην προκειμένη περίπτωση και μετά από έρευνα που διεξήγαγε η εταιρεία μας, καμία από τις συνδιαγωνιζόμενες εταιρείες δεν διαθέτει εγκεκριμένη ψηφιακή) υπογραφή που να καλύπτει τις ανωτέρω παρατεθείσες νόμιμες προϋποθέσεις. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, οι προσφορές των ανωτέρω εταιρειών δεν καλύπτουν τον ανωτέρω παρατιθέμενο απαράβατο όρο της διακήρυξης περί νομίμως εγκεκριμένης ψηφιακής υπογραφής και, για το λόγο αυτό, έπρεπε να κριθούν ως απαράδεκτες και να αποκλειστώ από τη συνέχεια του διαγωνισμού.»! Εδώ πλέον καταλύεται κάθε έννοια σοβαρότητας εκ μέρους της εταιρείας Χωρίς κανένα σοβαρό αποδεικτικό στοιχείο παρά μίας δικής της «έμπνευσης» έρευνας διαπίστωσε ότι τόσο εμείς όσο και οι άλλες εταιρείες δεν διαθέταμε εγκεκριμένη ψηφιακή υπογραφή! Τόσο εμείς όσο και οι άλλες εταιρείες διαθέταμε εγκεκριμένη ψηφιακές υπογραφές !Αν κάναμε τον παραλληλισμό με τα έντυπα έγγραφα, η εταιρεία ούτε λίγο ούτε πολύ ισχυρίζεται ότι καταθέσαμε έγγραφα με πλαστογραφημένη υπογραφή του νόμιμου εκπροσώπου και στα οποία έχουμε πλαστογραφήσει και το γνήσιο της υπογραφής του! Αυτό νομικά πως θα το χαρακτήριζε κάποιος; ΘΙ Στο τέλος της παρέμβασης μας θα θέλαμε να αναφερθούμε στο κατατεθειμένο ΤΕΎΔ της συμμετέχουσας εταιρείας Στην ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΑ ΟΔΗΓΙΑ 23 της Ε.Λ.Α.ΔΗ.ΣΥ. στην παράγραφο) 1.1 Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ) αναφέρεται: «Το "Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης" (εφεξής ΤΕΥΔ), εγκρίθηκε με την με αρ. 158/2016 Απόφαση της Αρχής (Β 5698), αποτελεί πρότυπο έγγραφο σύμβασης με δεσμευτική ισχύ (Σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5 τον άρθρου 55 τον ν. 4412/2076 στην οποία παραπέμπει η εξουσιοδοτική διάταξη έκδοσης τον, δηλαδή η παρ. 4 τον άρθρου 79 του ν. 4412/2016), και χρησιμοποιείται υποχρεωτικά από τις

αναθέτουσες αρχές σε διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων του Βιβλίου Ι του ν.4412/2016, των οποίων η συνολική προϋπολογισθείσα (εκτιμώμενη) αξία είναι κατώτερη από τα όρια των περιπτώσεων (α), (β) και (γ) του άρθρου 5 του εν λόγω νόμου και ανώτερη των 208.000, μη συμπεριλαμβανομένου Φ11Α...». Στην υποσημείωση [3] της ίδιας παραγράφου αναφέρει: «ότι το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ δεν περιλαμβάνει, πληροφορίες σχετικά με τις τεχνικές προδιαγραφές. Περιλαμβάνει πληροφορίες μόνο ως προς τις προϋποθέσεις συμμετοχής: λόγους αποκλεισμού, κριτήρια επιλογής και αντικειμενικούς κανόνες περιορισμού του αριθμού των υποψηφίων (μόνο στις κλειστές διαδικασίες, ανταγωνιστικές διαδικασίες με διαπραγμάτευση, διαδικασίες ανταγωνιστικού διαλόγου και συμπράξεις καινοτομίας)». Επίσης στην παράγραφο 2.3 (Συμπλήρωση ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ από τους οικονομικούς φορείς) της ίδια Οδηγίας αναφέρεται: «// συμπλήρωσή του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ από τους οικονομικούς φορείς διενεργείται στο, ήδη προσαρμοσμένο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ, το οποίο παρέχεται κατάλληλα διαμορφωμένο από αυτήν. Ειδικότερα: Ως προς το ΤΕΥΔ οι οικονομικοί φορείς δύνανται: είτε να επεξεργάζονται και να συμπληρώνουν το ήδη διαμορφωμένο και αναρτημένο (σε επεξεργάσιμη μορφή) από την αναθέτουσα αρχή, αρχείο, είτε να επεξεργάζονται και να διαμορφώνουν οι ίδιοι εξ αρχής το ΤΕΥΔ που είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα της Αρχής σε επεξεργάσιμη μορφή, συμπληρώνοντας τα απαιτούμενα για τη συγκεκριμένη διαδικασία πεδία.» Με άλλα λόγια οι πληροφορίες που μπορούν να συμπεριλαμβάνονται σε αυτό είναι συγκεκριμένες και αυτό δεν μπορεί να αλλάξει. Στο κατατεθειμένο ΤΕΥΔ της εταιρείας εκτός των ζητούμενων πληροφοριών είχαν προστεθεί μία αίτηση συμμετοχής και την εγγυητική επιστολή συμμετοχής! Ουσιαστικά η συμμετέχουσα εταιρεία στον φάκελο προσφοράς της δεν κατέθεσε το προβλεπόμενο από την προκήρυξη ΤΕΥΔ αλλά ένα συνονθύλευμα εγγράφων που περιλάμβανε και τις σελίδες του ΤΕΥΔ. Μόνο

εκ αυτού του λόγου η προσφορά της εταιρείας θα έπρεπε να είχε απορριφθεί όπως αναμένουμε να κάνει η υπηρεσία σας»!

14. Επειδή η παρ. 1 του άρθρου 18 του Ν. 4412/2016 ορίζει ότι: «Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. ...».

15. Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 53 παρ. 1 και 2 του ν. 4412/2016 « 1. Οι όροι των εγγράφων της σύμβασης πρέπει να είναι σαφείς και πλήρεις ώστε να επιτρέπουν την υποβολή άρτιων και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών. 2. Τα έγγραφα της σύμβασηςπεριέχουν ιδίως : ιβ) τους όρους και τα κριτήρια επιλογής, καθώς και τα ελάχιστα επίπεδα αυτών, σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού, την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και την τεχνική ή/και επαγγελματική ικανότητα των υποψηφίων ή προσφερόντων...».

16. Επειδή το άρθρο 75 του Ν. 4412/2016 με τίτλο «Κριτήρια επιλογής» προβλέπει τα εξής : « 1. Τα κριτήρια επιλογής μπορεί να αφορούν: α) την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, β) την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια, γ) την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα. Οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να επιβάλλουν στους οικονομικούς φορείς ως απαιτήσεις συμμετοχής μόνο τα κριτήρια που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4. Οι αναθέτουσες αρχές περιορίζουν τις όποιες απαιτήσεις συμμετοχής σε εκείνες που είναι απαραίτητες ώστε να διασφαλίζεται ότι ο υποψήφιος ή ο προσφέρων διαθέτει τις εκ του νόμου απαιτούμενες προϋποθέσεις, τις χρηματοοικονομικές δυνατότητες, καθώς και τις τεχνικές και επαγγελματικές ικανότητες για την εκτέλεση της υπό ανάθεση σύμβασης. Όλες οι απαιτήσεις σχετίζονται και είναι ανάλογες με το αντικείμενο της σύμβασης. 2.

Όσον αφορά την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να είναι εγγεγραμμένοι σε ένα από τα επαγγελματικά ή εμπορικά μητρώα που τηρούνται στο κράτος - μέλος εγκατάστασής τους, όπως περιγράφεται στο Παράρτημα ΧΙ του Προσαρτήματος Α΄ ή να ικανοποιούν οποιαδήποτε άλλη απαίτηση ορίζεται στο Παράρτημα αυτό. Στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων υπηρεσιών, εφόσον οι οικονομικοί φορείς πρέπει να διαθέτουν ειδική έγκριση ή να είναι μέλη συγκεκριμένου οργανισμού για να μπορούν να παράσχουν τη σχετική υπηρεσία στη χώρα καταγωγής τους, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να τους ζητεί να αποδείξουν ότι διαθέτουν την έγκριση αυτή ή ότι είναι μέλη του εν λόγω οργανισμού. [...]

17. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 79 «Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (άρθρο 59 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ)» του ν. 4412/2016, ορίζεται «...2. Κατά την υποβολή αιτήσεων συμμετοχής ή κατά την υποβολή προσφορών στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων κάτω των ορίων πλην της απευθείας ανάθεσης των άρθρων 118 και 328, οι αναθέτουσες αρχές δέχονται ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση του ν. 1599/1986 (Α΄75), ως προκαταρκτική απόδειξη προς αντικατάσταση των πιστοποιητικών που εκδίδουν δημόσιες αρχές ή τρίτα μέρη, επιβεβαιώνοντας ότι ο εν λόγω οικονομικός φορέας πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις: ...β) πληροί τα σχετικά κριτήρια επιλογής τα οποία έχουν καθοριστεί, σύμφωνα με τα άρθρα 75, 76 και 77.....4. Για τις συμβάσεις κάτω των ορίων, η Αρχή, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 53, μπορεί να εκδίδει αντίστοιχο τυποποιημένο έντυπο υπεύθυνης δήλωσης, όπου απαιτείται, κατά τις διατάξεις του παρόντος. Μέχρι την έκδοση του τυποποιημένου εντύπου του προηγούμενου εδαφίου, γίνεται δεκτή υπεύθυνη δήλωση της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 1599/1986. [...]

18. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 91 του Ν.4412/2016 ορίζεται ότι: «Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης

των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά: α) Η οποία αποκλίνει από τα άρθρα 92 έως 100, και 102 έως 104 ή υποβλήθηκε κατά παράβαση των απαράβατων όρων περί σύνταξης και υποβολής της προσφοράς, όπως οι όροι αυτοί ορίζονται στα έγγραφα της σύμβασης [...]».

19. Επειδή, με την με αριθ. 158/2016 (Β΄ 3698) Απόφαση του Προέδρου της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων εγκρίθηκε το “*Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης*” (ΤΕΥΔ) του άρθρου 79 παρ. 4 του Ν. 4412/2016 (Α΄ 147) - που εφαρμόζεται υποχρεωτικά για διαδικασίες σύναψης δημόσιας σύμβασης της οποίας η συνολική προϋπολογισθείσα αξία είναι κατώτερη από τα όρια των περιπτώσεων (α), (β) και (γ) του άρθρου 5 του Ν. 4412/2016 - το οποίο αποτελεί πρότυπο έγγραφο με δεσμευτική ισχύ, κατά τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 53 του ν.4412/2016 και συντάχθηκε κατά το πρότυπο του ΕΕΕΣ.

20. Επειδή, σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις με αρ. 86-87 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ ορίζεται : «*Μπορεί να επιτευχθεί περαιτέρω απλοποίηση τόσο για τους οικονομικούς φορείς όσο και για τις αναθέτουσες αρχές με τη χρήση τυποποιημένων εντύπων υπεύθυνων δηλώσεων, μέσω της οποίας θα μπορούσαν να μειωθούν τα προβλήματα που αφορούν την ακριβή σύνταξη των επίσημων δηλώσεων και των δηλώσεων συναίνεσης και να αντιμετωπιστούν τα ζητήματα γλώσσας*».

21. Επειδή, το άρθρο 102 «*Συμπλήρωση - αποσαφήνιση πληροφοριών και δικαιολογητικών*» (άρθρο 56 παρ. 3 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) προβλέπει ότι: «*1. Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες ή τους υποψηφίους να διευκρινίζουν ή να συμπληρώνουν τα έγγραφα ή δικαιολογητικά που έχουν υποβάλει, μέσα σε εύλογη προθεσμία, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης. Οποιαδήποτε διευκρίνιση ή*

συμπλήρωση που υποβάλλεται από τους προσφέροντες ή υποψηφίους, χωρίς να έχει ζητηθεί από την αναθέτουσα αρχή, δεν λαμβάνεται υπόψη. 2. Η πιο πάνω διευκρίνιση ή η συμπλήρωση αφορά μόνο τις ασάφειες, επουσιώδεις πλημμέλειες ή πρόδηλα τυπικά σφάλματα που επιδέχονται διόρθωση ή συμπλήρωση, ιδίως δε παράλειψη μονογραφών, διακεκομμένη αρίθμηση, ελαττώματα συσκευασίας και σήμανσης του φακέλου και των υποφακέλων των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, λεκτικές και φραστικές αποκλίσεις των εγγράφων της προσφοράς από την ορολογία των εγγράφων της σύμβασης, που δεν επιφέρουν έννομες συνέπειες ως προς το περιεχόμενό τους, ελλείψεις ως προς τα νομιμοποιητικά στοιχεία, πλημμελής σήμανση αντιγράφων που εκδίδονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 4250/2014 (Α' 74), μεταφράσεων και λοιπών πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων, διαφοροποίηση της δομής των εγγράφων της προσφοράς από τα υποδείγματα, υποχρεωτικά ή μη, που θεσπίζονται με νόμο, κανονιστικές πράξεις ή τα έγγραφα της σύμβασης. Η συμπλήρωση ή η διευκρίνιση, κατά το πρώτο εδάφιο, δεν επιτρέπεται να έχει ως συνέπεια μεταγενέστερη αντικατάσταση ή υποβολή εγγράφων σε συμμόρφωση με τους όρους της διακήρυξης, αλλά μόνο τη διευκρίνιση ή συμπλήρωση, ακόμη και με νέα έγγραφα, εγγράφων ή δικαιολογητικών που έχουν ήδη υποβληθεί. 3. Η διευκρίνιση ή η συμπλήρωση δεν πρέπει να εισάγει διακρίσεις, άνιση μεταχείριση των οικονομικών φορέων ή να έχει ως συνέπεια ευνοϊκή μεταχείριση συγκεκριμένου οικονομικού φορέα στη διαδικασία ανάθεσης της δημόσιας σύμβασης. 4. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλεί εγγράφως τους προσφέροντες να διευκρινίσουν, μέσα σε εύλογη προθεσμία η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από επτά (7) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της σχετικής πρόσκλησης, το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς που έχουν υποβάλει, αν περιέχει ασάφειες ή σσονος σημασίας ατέλειες, επουσιώδεις παραλείψεις ή πρόδηλα τυπικά ή υπολογιστικά σφάλματα που η αναθέτουσα αρχή κρίνει ότι μπορεί να θεραπευθούν. Η διευκρίνιση αυτή δεν

πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την ουσιώδη αλλοίωση της προσφοράς και δεν πρέπει να προσδίδει αθέμιτο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στη συγκεκριμένη προσφορά σε σχέση με τις λοιπές. 5. Η παροχή της δυνατότητας διευκρινίσεων στον προσφέροντα ή υποψήφιο, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4, είναι υποχρεωτική για την αναθέτουσα αρχή, αν επίκειται αποκλεισμός του από τη διαδικασία, λόγω ασαφειών των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς».

22. Επειδή, σύμφωνα με το ν. 393/1976 «Ίδρυση και λειτουργία τουριστικών γραφείων», όπως ισχύει, ορίζεται: άρθρο 3 «Άδεια λειτουργίας τουριστικού γραφείου», «1. Για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου, ακολουθείται η εξής διαδικασία: α) Ο ενδιαφερόμενος ή ο εξουσιοδοτημένος προς τούτο εκπρόσωπος του αναγγέλλει τη λειτουργία του τουριστικού γραφείου στην Αρμόδια Διοικητική Αρχή (στην οικεία Π.Υ.Τ. του Ε.Ο.Τ.) ή τα Κ.Ε.Π. που λειτουργούν ως Ε.Κ.Ε. ή ηλεκτρονικά μέσω του δικτύου euگو (για τα ελληνικά ΕΚΕ μέσω της διεύθυνσης <http://www.ernhis.gov.gr>), σύμφωνα με το Υπόδειγμα του Παραρτήματος Ι της απόφασης αυτής και υποβάλλει αντίστοιχα τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4 του νόμου αυτού δικαιολογητικά. Η Αρμόδια Διοικητική Αρχή χορηγεί Βεβαίωση Υποβολής Αναγγελίας. β) Η Αρμόδια Διοικητική Αρχή ελέγχει τα υποβληθέντα δικαιολογητικά για τη διαπίστωση συνδρομής των προϋποθέσεων νόμιμης λειτουργίας του τουριστικού γραφείου εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αναγγελίας και της πλήρους υποβολής όλων των προβλεπομένων νομίμων δικαιολογητικών. γ) Εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αναγγελίας: γα) Εάν η Αρμόδια Διοικητική Αρχή διαπιστώσει τη μη συγκέντρωση των νομίμων προϋποθέσεων ή τη συνδρομή τους από τα υποβληθέντα στοιχεία, απαγορεύει τη λειτουργία του και γνωστοποιεί εγγράφως στον ενδιαφερόμενο τους λόγους για τους οποίους δεν είναι δυνατή η λειτουργία του τουριστικού γραφείου. γβ) Εάν η Αρμόδια Διοικητική Αρχή διαπιστώσει τη νόμιμη συνδρομή

των προϋποθέσεων, χορηγείται στον ενδιαφερόμενο Βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου η οποία επιδεικνύεται σε κάθε διενεργούμενο έλεγχο. δ) Μετά την άπρακτη παρέλευση της προθεσμίας των δεκαπέντε (15) ημερών το τουριστικό γραφείο λειτουργεί ελεύθερα και ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ζητήσει σχετική βεβαίωση από την αρμόδια για την έκδοση της πράξης αρχή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 10 του Ν. 3230/2004 (ΦΕΚ Α` 44), η οποία χορηγείται αυτόματα". ε) Οι επιχειρήσεις που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου εγγράφονται στο οικείο μητρώο τουριστικών επιχειρήσεων της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Ν. 2160/1993. 2. Δικαίωμα λειτουργίας τουριστικού γραφείου έχουν και φυσικά πρόσωπα, υπήκοοι τρίτων χωρών, καθώς και νομικά πρόσωπα που έχουν την έδρα τους σε τρίτες χώρες εφόσον καταστήσουν ειδικό πληρεξούσιο στην Ελλάδα. Το ανωτέρω δικαίωμα αναγνωρίζεται υπό την προϋπόθεση ότι σύμφωνα με την νομοθεσία της πολιτείας της ιθαγένειας ή της έδρας αυτών αναγνωρίζεται το ίδιο δικαίωμα και για Έλληνες πολίτες και για επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στην Ελλάδα.« Άλλως, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο δικαιούνται να παρέχουν τουριστικές υπηρεσίες μόνο εφόσον συμβάλλονται για το σκοπό αυτόν με τουριστικό γραφείο που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα». 3. α. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται η άδεια λειτουργίας τουριστικού γραφείου ή το Ειδικό Σήμα Λειτουργίας του άρθρου 3 του Ν. 2160/1993, νοείται στο εξής η βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου. β. Όπου στην κείμενη νομοθεσία αναφέρεται Γραφείο Γενικού Τουρισμού ή Γραφείο Εσωτερικού Τουρισμού νοείται εφεξής Τουριστικό Γραφείο".

Άρθρο 12. Προστασία επαγγέλματος. 1. Ο παρέχων τας εν άρθρω 1 υπηρεσίας άνευ της κατά το άρθρον 4 αδείας τιμωρείται δια φυλακίσεως μέχρι τριών μηνών και χρηματικής ποινής μέχρι 20.000 δραχμών. Εάν ο παρέχων τας

ανωτέρω υπηρεσίας είναι εκπρόσωπος νομικού προσώπου, η ποινή επαυξάνεται εις φυλάκισιν μέχρις ενός έτους και χρηματικήν ποινήν μέχρι 50.000 δραχμών. 2. Τα εν τη προηγουμένη παραγράφου αδικήματα δικάζονται κατά την διαδικασίαν την ακολουθουμένην δια τα επ'αυτοφώρω καταλαμβανόμενα πλημμελήματα.

23. Επειδή, στη διακήρυξη ορίζεται: « 2.2.4 Καταλληλότητα άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας Ο υποψήφιος Ανάδοχος οικονομικός φορέας θα πρέπει, επί ποινή αποκλεισμού, να πληροί τις παρακάτω ελάχιστες απαιτήσεις συμμετοχής στο Διαγωνισμό, τις οποίες πρέπει να τεκμηριώνει επαρκώς με έγγραφα ή/και πιστοποιητικά που θα υποβληθούν κατά το στάδιο της κατακύρωσης: • να ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα συναφή με το αντικείμενο των προς παροχή υπηρεσιών, ήτοι, να παρέχει νόμιμα υπηρεσίες σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 393/1976, περί ιδρύσεως και λειτουργίας τουριστικών γραφείων, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, όπως η μεσολάβηση για την εξασφάλιση καταλύματος, σίτισης, μέσων μεταφοράς, διοργάνωσης πάσης φύσεως συνεδρίων κλπ. [...]

2.2.8.1 Προκαταρκτική απόδειξη κατά την υποβολή προσφορών

Προς προκαταρκτική απόδειξη ότι οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς: α) δεν βρίσκονται σε μία από τις καταστάσεις της παραγράφου 2.2.3 και β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5 και 2.2.6 της παρούσης, προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 4 του ν. 4412/2016 Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ) (Β/3698/16-11-2016), σύμφωνα με το επισυναπτόμενο στην παρούσα ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV –ΤΕΥΔ το οποίο αποτελεί ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986. [...]

2.2.8.2 Αποδεικτικά μέσα

A. Το δικαίωμα συμμετοχής των οικονομικών φορέων και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής τους, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 έως 2.2.7, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών της παρούσας και κατά τη σύναψη της σύμβασης στις περιπτώσεις του άρθρου 105 παρ. 3 περ. γ του ν. 4412/2016. Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ).

Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλουν δικαιολογητικά, όταν η αναθέτουσα αρχή που έχει αναθέσει τη σύμβαση διαθέτει ήδη τα ως άνω δικαιολογητικά, αυτά εξακολουθούν να ισχύουν και οι οικονομικοί φορείς το αναφέρουν ρητά στην προσφορά τους.

B.2. Για την απόδειξη της απαίτησης της παραγράφου 2.2.4 (απόδειξη καταλληλότητας για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας) προσκομίζουν:

- Πιστοποιητικό/βεβαίωση του οικείου επαγγελματικού ή εμπορικού μητρώου του κράτους εγκατάστασης ή γενικότερα βεβαίωση αρμόδιου φορέα για την άσκηση συγκεκριμένου επαγγέλματος του υποψηφίου (και κάθε μέλους του κοινοπρακτικού σχήματος) από το οποίο να προκύπτει η εγγραφή του σε αυτό και το ειδικό επάγγελμά του. Οι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα οικονομικοί φορείς προσκομίζουν βεβαίωση εγγραφής στο Βιοτεχνικό ή Εμπορικό ή Βιομηχανικό Επιμελητήριο.

- Πιστοποιητικό έναρξης ασκήσεως επιτηδεύματος φυσικού ή νομικού προσώπου, στις δραστηριότητες του οποίου θα πρέπει να περιλαμβάνεται η δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών τουριστικού γραφείου, ή παροχής υπηρεσιών κατάρτισης και εκτέλεσης προγραμμάτων περιηγήσεων (ξεναγήσεων), μεσολάβησης προς διασφάλιση καταλύματος, σίτισης, μέσωσων διακίνησης και διαμεσολάβησης για την οργάνωση συνεδρίων.
- Αντίγραφο της οριζόμενης στο άρθρο 3 του ν. 393/1976 (ΦΕΚ'199) περί ιδρύσεως και λειτουργίας τουριστικών γραφείων βεβαίωσης συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου, η οποία χορηγείται από Αρμόδια Διοικητική Αρχή. . [...]

Περαιτέρω, στο Παράρτημα IV «ΤΕΥΔ» το οποίο αφορά αναπόσπαστο τμήμα της διακήρυξης Μέρος IV, Ενότητα Α: Καταλληλότητα, ορίζεται ότι «Ο οικονομικός φορέας πρέπει να παράσχει πληροφορίες μόνον όταν τα σχετικά κριτήρια επιλογής έχουν προσδιοριστεί από την αναθέτουσα αρχή ή τον αναθέτοντα φορέα στη σχετική διακήρυξη ή στην πρόσκληση ή στα έγγραφα της σύμβασης που αναφέρονται στην διακήρυξη. Απάντηση

1) Ο οικονομικός φορέας είναι εγγεγραμμένος στα σχετικά επαγγελματικά ή εμπορικά μητρώα που τηρούνται στην Ελλάδα ή στο κράτος μέλος εγκατάστασής ; του:

Εάν η σχετική τεκμηρίωση διατίθεται ηλεκτρονικά, αναφέρετε: [...](διαδικτυακή διεύθυνση, αρχή ή φορέας έκδοσης, επακριβή στοιχεία αναφοράς των εγγράφων):

[.....][.....][.....]

2) Χρειάζεται ειδική έγκριση ή να είναι ο οικονομικός φορέας μέλος συγκεκριμένου οργανισμού για να έχει τη δυνατότητα να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες στη χώρα εγκατάστασής του.

Εάν η σχετική τεκμηρίωση διατίθεται ηλεκτρονικά, αναφέρετε:

Ναι Όχι

Εάν ναι, διευκρινίστε για ποια πρόκειται και δηλώστε αν τη διαθέτει ο οικονομικός φορέας:

[...] Ναι Όχι

(διαδικτυακή διεύθυνση, αρχή ή φορέας έκδοσης, επακριβή στοιχεία αναφοράς των εγγράφων): [.....][.....][.....]

2.4.6 Λόγοι απόρριψης προσφορών

Η αναθέτουσα αρχή με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει, σε κάθε περίπτωση, προσφορά:.....

β) η οποία περιέχει ατέλειες, ελλείψεις, ασάφειες ή σφάλματα, εφόσον αυτά δεν επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση ή, εφόσον επιδέχονται συμπλήρωση ή διόρθωση, δεν έχουν αποκατασταθεί κατά την αποσαφήνιση και την συμπλήρωσή της σύμφωνα με την παράγραφο 3.1.1 της παρούσης διακήρυξης....

3.1.2 3.1.2 Αξιολόγηση προσφορών Μετά την κατά περίπτωση ηλεκτρονική αποσφράγιση των προσφορών η Επιτροπή Διενέργειας και Αξιολόγησης Προσφορών προβαίνει στην αξιολόγηση αυτών, εφαρμοζόμενων κατά τα λοιπά των κειμένων διατάξεων.Ειδικότερα :

α) καταχωρεί όσους υπέβαλαν προσφορές, καθώς και τα υποβληθέντα αυτών δικαιολογητικά και τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτών σε πρακτικό, το οποίο υπογράφεται από τα μέλη της.

β) Στη συνέχεια προβαίνει στην αξιολόγηση μόνο των τεχνικών προσφορών των προσφερόντων των οποίων τα δικαιολογητικά συμμετοχής έκρινε πλήρη. Η αξιολόγηση γίνεται σύμφωνα με τους όρους της παρούσας και συντάσσεται

πρακτικό για την απόρριψη όσων τεχνικών προσφορών δεν πληρούν τους όρους και τις απαιτήσεις των τεχνικών προδιαγραφών και την αποδοχή όσων τεχνικών προσφορών αντίστοιχα πληρούν τα ανωτέρω.

Για την αξιολόγηση των δικαιολογητικών συμμετοχής και των τεχνικών προσφορών μπορεί να συντάσσεται ενιαίο πρακτικό, το οποίο κοινοποιείται από το ως άνω όργανο, μέσω της λειτουργικότητας της «Επικοινωνίας», μόνο στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου η τελευταία να ορίσει την ημερομηνία και ώρα αποσφράγισης του (υπο)φακέλου των οικονομικών προσφορών.

24. Επειδή, κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία, η Διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί κανονιστική πράξη, η οποία διέπει το διαγωνισμό και δεσμεύει τόσο την αναθέτουσα αρχή, η οποία διενεργεί αυτόν (ΕΣ Πράξεις VI Τμήματος 78/2007,19/2005,31/2003), όσο και τους διαγωνιζόμενους. Η δε παράβαση των διατάξεων (όρων) της διακήρυξης, οδηγεί σε ακυρότητα των εγκριτικών πράξεων του αποτελέσματος του διαγωνισμού και των κατακυρωτικών αυτού πράξεων (ΟΛΣΤΕ 2137/1993). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της διακήρυξης, είτε κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία (ΕΣ Πράξη VI Τμήματος 78/2007).

25. Επειδή, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ., C 278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228,σκ. 25 και απόφαση SAG ELV Slovensko κ.λπ., C 599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ., C 278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL ECLI:EU:C:2015:228, σκ. 27). Περαιτέρω, σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας που διέπει την διαδικασία της αναθέσεως δημοσίων συμβάσεων (βλ. ΣΤΕ 2889/2011, 4343/2005 κ.ά. βλ. και Ε.Α. 228/2013, 111/2006,

597/2007 κ. ά.) δεν επιτρέπεται να τεθούν εκποδών διατάξεις της διακηρύξεως, οι οποίες θεσπίζουν υποχρέωση υποβολής με την προσφορά στοιχείων που απαιτούνται από αυτήν. Επομένως, είναι θεμιτός και σύμφωνος με την αρχή της τυπικότητας, της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης ο αποκλεισμός υποψηφίου λόγω μη τήρησης υποχρεώσεων που απορρέουν από τα σχετικά με τη διαδικασία έγγραφα (βλ. επίσης εξ αντιδιαστολής Απόφαση Pírro Pizzo, C-27/2015 της 2ας Ιουνίου 2016, σκέψη 51).

26. Επειδή, η αρχή της ίσης μεταχείρισης προϋποθέτει, περαιτέρω, ότι όλοι οι όροι και τρόποι διεξαγωγής της διαδικασίας αναθέσεως πρέπει να διατυπώνονται με σαφήνεια, ακρίβεια και χωρίς αμφισημία στην προκήρυξη του διαγωνισμού ή στη συγγραφή υποχρεώσεων, κατά τρόπον ώστε, αφενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και κανονικά επιμελείς υποψηφίους η δυνατότητα να κατανοούν το ακριβές περιεχόμενό τους και να τους ερμηνεύουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να καθίσταται δυνατός ο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής αποτελεσματικός και επί ίσοις όροις έλεγχος του αν οι προσφορές των υποψηφίων ανταποκρίνονται στα κριτήρια που διέπουν την εν λόγω σύμβαση (βλ., μεταξύ άλλων, για την αρχή της ίσης μεταχείρισης των οικονομικών φορέων στο πλαίσιο ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων τις αποφάσεις: της 29ης Απριλίου 2004, *Επιτροπή κατά CAS Succhi di Frutta*, C-496/99 P, EU:C:2004:236, σκέψη 110, και της 12ης Μαρτίου 2015, *eVigilo*, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 33, της 24ης Μαΐου 2016, *MT Højgaard και Züblin*, C-396/14, EU:C:2016:347, σκέψη 37).

27. Επειδή, μια προσφορά δεν δύναται να τροποποιηθεί μετά την κατάθεσή της, είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της αναθέτουσας αρχής είτε του προσφέροντος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, *SAG ELV Slovensko* κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 36, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 31), ή να αντικατασταθεί με νέα (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, *SAG ELV*

Slovensko κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36) οπότε οιαδήποτε ερώτηση προς διευκρίνιση μπορεί μόνο να έχει ως αποτέλεσμα την άρση ασάφειας και όχι την τροποποίηση της εν θέματι προσφοράς ή την υποβολή μη νομίμως υποβληθέντος εγγράφου (βλ. σχετικές αποφάσεις της 11ης Μαΐου 2017, *Archus and Gama*, C-131/2016, της 29ης Μαρτίου 2012, *SAG ELV Slovensko* κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 40, της 10ης Οκτωβρίου 2013, *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 36). Επομένως, κατά την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτει όσον αφορά τη δυνατότητα να ζητήσει από τους υποψήφιους να διευκρινίσουν την προσφορά τους, η αναθέτουσα αρχή πρέπει να μεταχειριστεί τους υποψήφιους με ισότιμο και ειλικρινή τρόπο, έτσι ώστε μια αίτηση διευκρίνισης να μη δύναται, κατά το πέρας της διαδικασίας επιλογής των προσφορών και λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματός της, να έχει περιαγάγει αδικαιολόγητα σε ευμενή ή δυσμενή θέση τον υποψήφιο ή τους υποψήφιους που αποτέλεσαν το αντικείμενο της αίτησης αυτής (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαρτίου 2012, *SAG ELV Slovensko* κ.λπ., C-599/10, EU:C:2012:191, σκέψη 41, καθώς και της 10ης Οκτωβρίου 2013, *Manova*, C-336/12, EU:C:2013:647, σκέψη 37).

28. Επειδή, η προσέγγιση της προβληματικής της δυνατότητας διόρθωσης, συμπλήρωσης, διευκρίνισης, κλπ. των Προσφορών διέπεται από μια περιπτώσιολογική νομολογία του ΔΕΕ, η οποία χαρακτηρίζεται από την προσπάθεια του τελευταίου να ισορροπήσει ανάμεσα στην τήρηση των θεμελιωδών αρχών της ίσης μεταχείρισης και διαφάνειας, από τη μια μεριά, και της σκοπιμότητας να δοθεί στις αναθέτουσες αρχές η δυνατότητα να πετύχουν, τη βέλτιστη λύση για την ικανοποίηση των δημοσίων αναγκών σε αγαθά και υπηρεσίες, από την άλλη (Δημήτριος Γ. Ράικος, Ευαγγελία Γ. Βλάχου, Ευανθία Κ. Σαββίδη, Δημόσιες Συμβάσεις Ν. 4412/2016 Ερμηνεία κατ' άρθρο. Σχετικές διατάξεις – Νομολογία, εκδ. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 2018, σελ. 953). Σύμφωνα με τις

διατάξεις του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016, παρέχεται στην αναθέτουσα αρχή διακριτική ευχέρεια να ζητήσει διευκρινίσεις και συμπληρώσεις, μόνο για ασάφεια δικαιολογητικών και εγγράφων και για επουσιώδη σφάλματα, ιδίως για όλως τυπικής φύσης, γραφικά, λεκτικά, φραστικά σφάλματα, ως προς τη σήμανση και τη συσκευασία του φακέλου και των εγγράφων της Προσφοράς, τα νομιμοποιητικά στοιχεία, τη σήμανση αντιγράφων, μεταφράσεων και λοιπών πιστοποιητικών ή βεβαιώσεων, τη διαφοροποίηση της δομής των εγγράφων της Προσφοράς από τα υποδείγματα κλπ. Η δε ως άνω διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής ελέγχεται, τόσο ως προς την άσκησή της (τυχόν υπέρβαση των άκρων ορίων που την προσδιορίζουν), όσο και ως προς την παράλειψη άσκησής της, βάσει των κανόνων του άρθρου 102 του Ν. 4412/2016. Ο δε διαχωρισμός μεταξύ ουσιώδους και επουσιώδους έλλειψης, ως και μεταξύ τυπικού και ουσιώδους σφάλματος, θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 102 παρ. 3 και του άρθρου 18 του Ν. 4412/2016 και των αρχών που αυτά καθιερώνουν, το πρώτο, στην ειδική περίπτωση της συμπλήρωσης και το δεύτερο, γενικά επί των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αμφοτέρων ερμηνευομένων στο πλαίσιο της αρχής του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Είναι δε επιτρεπτή η συμπλήρωση και η διόρθωση, όταν από την ίδια τη φύση του σφάλματος προκύπτει ότι αυτό είναι έλασσον και ευχερές, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, να λάβει χώρα κατά τη σύνταξη της Προσφοράς, ενώ η συμπλήρωση αυτή δεν πρέπει να είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να προσδίδει πλεονέκτημα στον υπέρ ου οικονομικό φορέα, έναντι των ανταγωνιστών του, εισάγοντας ευμενή υπέρ αυτού διάκριση, να επιτρέψει τη μεταβολή ήδη κατατεθείσας Προσφοράς. Ως εκ τούτου, η δυνατότητα διευκρινίσεων ή συμπληρώσεων δεν ερμηνεύεται υπό την έννοια η αναθέτουσα αρχή δύναται να δέχεται εν γένει διορθώσεις παραλείψεων, οι οποίες, κατά τη ρητή πρόβλεψη εγγράφων της σύμβασης, επάγονται τον αποκλεισμό του υποψηφίου (Βλ. ΔΕΕ, Απόφαση της 6.11.2014, Υπόθεση C-

42/13, Cartiera dell' Adda SpA κατά CEM Ambiente SpA, σκέψη 46, υπ' αριθμ. 471/2018 Απόφαση 1ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 63, υπ' αριθμ. 201/2019 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 33, υπ' αριθμ. 973/2019 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π., σκέψη 28, υπ' αριθμ. 1132_1133 Απόφαση 7ου Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 34, κλπ).

29. Επειδή, το ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ παρέχει προαπόδειξη προς τον σκοπό της επιτάχυνσης των διαγωνιστικών διαδικασιών και ελάφρυνσης των διαγωνιζομένων από την υποχρέωση προσκόμισης πολυάριθμων πιστοποιητικών και εγγράφων ως προς τα κριτήρια αποκλεισμού και επιλογής και ενέχει, προϋποθέτει και ερείδεται επί μιας καταρχήν εμπιστοσύνης ως προς τους προσφέροντες οικονομικούς φορείς. Εν προκειμένω, τόσο το γράμμα του ν. 4412/2016 όσο και το πνεύμα και οι αιτιολογικές σκέψεις της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ αποσκοπούν στη μείωση του διοικητικού φόρτου των αναθετουσών αρχών και των οικονομικών φορέων, ωστόσο, ουδόλως απαλλάσσουν τον οικονομικό φορέα από την υποχρέωση δήλωσης στο ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, στο σταθερό χρονικό σημείο υποβολής της προσφοράς του, των απαιτούμενων, επί ποινή αποκλεισμού, στοιχείων και πληροφοριών βάσει των εγγράφων της σύμβασης, κατόπιν προσεκτικής εξέτασης τους, σε αντίθετη περίπτωση, υφίσταται ουσιώδης έλλειψη της προσφοράς και καθίσταται υποχρεωτική η απόρριψή της (ΔΕφΚομ Ν49/2018 σκ. 12. ΔΕφΚομ ΑΝ55/2019, σκέψη 11 αλλά και μεταξύ άλλων Απόφαση 549/2019 του 7^{ου} Κλιμακίου Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη σκ.25).

30. Επειδή, περαιτέρω, ενόψει των αρχών της τυπικότητας, της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζομένων και της διαφάνειας που διέπουν τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων, η συνυποβολή της υπεύθυνης δήλωσης στο σταθερό χρονικό σημείο της υποβολής των προσφορών των διαγωνιζομένων με το προβλεπόμενο σε αυτές περιεχόμενο, αποτελεί ουσιώδη τυπική προϋπόθεση συμμετοχής στο διαγωνισμό, παράβαση δε του εν λόγω κανόνα εκ μέρους του συμμετέχοντος στο διαγωνισμό, δηλαδή παράλειψη

συνυποβολής με την προσφορά, της δήλωσης αυτής ή υποβολής ελλιπούς κατά περιεχόμενο δήλωσης, καθιστά την υποβληθείσα προσφορά του απαράδεκτη (βλ. Ε.Α. Σ.Τ.Ε. 1319, 668, 422,133/2009, βλ. επ' αυτού και την με αρ. 775/2018 Απόφαση ΑΕΠΠ, του πρώην 1^{ου} Κλιμακίου, Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη), διότι η ανακρίβεια των δηλώσεων της Υπεύθυνης Δήλωσης και εν προκειμένω του Ε.Ε.Ε.Σ/ΤΕΥΔ, επιφέρουσα κατά τα ανωτέρω την απόρριψη της προσφοράς, δεν συνιστά ασάφεια ή επουσιώδη πλημμέλεια, δυνάμενη να αρθεί στο πλαίσιο του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, αφού η διόρθωσή του θα είχε ως συνέπεια τη μεταγενέστερη αντικατάσταση ουσιώδους εγγράφου κατά τρόπο ώστε να αίρεται το απαράδεκτο της επίμαχης προσφοράς (βλ. μεταξύ άλλων ΕΑ ΣΤΕ 117/2019 σκ.14).

31. Επειδή, οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, ως της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας, έχουν εφαρμογή κατά την ενάσκηση της διακριτικής ευχέρειας της Αναθέτουσας Αρχής, ήτοι της νομικής δυνατότητας της διοίκησης να επιλέγει ανάμεσα σε διάφορες εξίσου νόμιμες λύσεις, μία απόφαση δηλαδή για το εάν, τότε και πώς της διοικητικής δράσης (Π. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, Αθήνα-Κομοτηνή 2004, σ. 191)

32. Επειδή, δέσμια αρμοδιότητα υπάρχει όταν το διοικητικό όργανο, εφόσον διαπιστώσει ότι συντρέχουν οι προβλεπόμενες από τους κανόνες δικαίου πραγματικές ή νομικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή τους, είναι υποχρεωμένο να εκδώσει διοικητική πράξη που περιέχει ορισμένη ατομική ρύθμιση, την οποία προκαθορίζουν οι κανόνες αυτοί (βλ. Επαμεινώνδα Π. Σπηλιωτόπουλο, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμος 1, Νομική Βιβλιοθήκη, 2017, 15η έκδ., αριθμ. 148, σελ. 138). Στην περίπτωση της δέσμιας αρμοδιότητας, ο κανόνας δικαίου υποδεικνύει στη Διοίκηση κατά τρόπο επιτακτικό τη συμπεριφορά που πρέπει να υιοθετήσει και δεν της αφήνει περιθώρια εκτίμησης (βλ. ΣΤΕ 286/2012) περιέχοντας πλήρες και λεπτομερές

πραγματικό και τις σαφείς και συγκεκριμένες έννομες συνέπειες που αυτό επιφέρει (βλ. ΣτΕ 4720/2012).

33. Επειδή, η αιτιολογία για να είναι νόμιμη θα πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του ΚΔΔιαδ, να είναι, σαφής, πλήρης, ήτοι να περιέχει όλα τα ουσιώδη συγκεκριμένα περιστατικά κατά τρόπο που δεν αφήνει κενά ή αμφιβολίες για την ορθότητα της κρίσης του διοικητικού οργάνου, ειδική, δηλαδή, να μην είναι γενική και αόριστη και να είναι σχετική με όλα τα στοιχεία της προσβαλλόμενης πράξης, με την έννοια ότι όλα τα στοιχεία της αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση που ρυθμίζεται με την πράξη και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου (βλ. ΣτΕ 895/2005, 2701/2004, 3931, 3586/2002). Μόνο σε αντίθετη περίπτωση, η ως άνω απόφαση θα ήταν αναιτιολόγητη ή δεν θα είχε νόμιμη αιτιολογία (βλ. Ε. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟ, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, Τόμ. 2, 13η έκδ., ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, αριθμ. 516-518). Ειδικότερα, στοιχεία της αιτιολογίας είναι το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή, η αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η τυχόν ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο τυχόν απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας. Σε κάθε περίπτωση, με την αιτιολογία η Διοίκηση αποδεικνύει ότι είναι αμερόληπτη και χρηστή και ότι τηρεί την αρχή της νομιμότητας (Α. Τάχος. Ερμηνεία Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, Εκδόσεις Σάκκουλα), ενώ παράλληλα παρέχεται στους μεν ενδιαφερομένους η δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή να ασκήσει τον δικαστικό έλεγχο, συμβάλλοντας στη διασφάλιση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (βλ. απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΤΕπ, Τ 461/08, ΕΥ:Τ:2011:494, σκέψη 122, και αποφάσεις της 25ης Φεβρουαρίου 2003, Strabag Benelux κατά Συμβουλίου, Τ 183/00, ΕΥ:Τ:2003:36, σκέψη 55, της 24ης Απριλίου 2013, Ευρωπαϊκή

Δυναμική κατά Επιτροπής, Τ 32/08, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2013:213, σκέψη 37, και της 28ης Ιουνίου 2016, ΑF Steelcase κατά ΕUIPO, Τ 652/14, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2016:370, σκέψη 43). Περαιτέρω, κατά πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, οι πράξεις διακριτικής ευχέρειας, ως είναι η βαθμολόγηση προσφορών στα πλαίσια διαγωνιστικής διαδικασίας, υπάγονται στην κατηγορία των φύσει αιτιολογητέων πράξεων, δηλαδή εκείνων των οποίων ο έλεγχος είναι αδύνατος ή ατελής χωρίς την αναφορά των λόγων που τις στήριξαν (βλ. συναφώς Π. Δαγτόγλου, Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, ό.π., αρ. περ. 642· Β. Καψάλη, «Η αιτιολογία ως ουσιώδης τύπος των ατομικών διοικητικών πράξεων: μια υποβαθμισμένη διαδικαστική εγγύηση», ΕφημΔΔ 4/2010, σελ. 568 (σελ. 571 επ.), ομοίως Μ. Στασινόπουλο, Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων, Αθήνα, 1982, σ. 341, ο οποίος εύστοχα αναφέρει ότι «ο επί της αιτιολογίας έλεγχος συνιστά γνήσιο έλεγχο της διακριτικής εξουσίας» και διευκρινίζει πως «η διείσδυση του ελέγχου εντός της ουσιαστικής ορθότητας της αιτιολογίας και, επομένως, του πορίσματος που προέκυψε από την άσκηση της διακριτικής εξουσίας, δεν σημαίνει έλεγχο της σκοπιμότητας αυτού, αλλά αναζήτηση της ενδεχόμενης ασυμφωνίας αυτού προς τα άκρα όρια της διακριτικής εξουσίας» σελ. 381 ο.π).

34. Επειδή, **ο προσφεύγων** με τον πρώτο λόγο της προσφυγής του, ισχυρίζεται ότι η προσφορά του δεν έπρεπε να απορριφθεί. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι, κατ' εσφαλμένη εφαρμογή των διατάξεων και των αρχών που διέπουν το διαγωνισμό, αναιτιολόγητα, άλλως με πλημμελή αιτιολογία, και κατ' εσφαλμένη εκτίμηση της Προσφοράς του, η αναθέτουσα αρχή έκρινε ότι δεν καλύπτεται το κριτήριο της επαγγελματικής καταλληλότητας λόγω της εκ μέρους του, αρνητικής απάντησης του ΤΕΥΔ του, στο ως άνω επίμαχο πεδίο (Μέρος IV, Ενότητα Α, πεδίο 2). Αν, όμως, ως ισχυρίζεται ο προσφεύγων, η αναθέτουσα αρχή είχε εφαρμόσει ορθά τις διατάξεις και τις αρχές που διέπουν τον επίδικο διαγωνισμό και είχε λάβει πλήρως υπόψη της, το περιεχόμενο της

Προσφοράς του ως προς το εν λόγω κριτήριο, αλλά και στο σύνολό της, χωρίς να αξιολογεί αποσπασματικά και αυθαίρετα, θα είχε καταλήξει σε διαφορετική κρίση, κάνοντας δεκτή την προσφορά του. Ισχυρίζεται επίσης, ότι έπρεπε να συμπληρωθεί το πεδίο 1 του ΤΕΥΔ αναφορικά με το Επαγγελματικό Επιμελητήριο στο οποίο ο υποψήφιος Ανάδοχος ανήκει, ως και έπραξε. Σε κάθε περίπτωση, κατά τους ισχυρισμούς του, από το ν. 393/1976 προκύπτει σαφώς ότι υπό οποιαδήποτε μορφή αδειοδότηση των οικείων επιχειρήσεων από τον ΕΟΤ, δεν εκλαμβάνεται ως αμιγής παροχή άδειας, ως απαιτεί το ΤΕΥΔ, αλλά, αντιθέτως, ταυτίζεται ρητώς με ένα σύνολο προϋποθέσεων, των οποίων η συνδρομή απαιτείται προκειμένου οι επιχειρήσεις αυτές να λειτουργούν νόμιμα, και τούτο διότι, το εν λόγω σύνολο υποχρεωτικών προϋποθέσεων δεν κατονομάζεται από τον νομοθέτη ως «ειδική έγκριση» ή άλλως, πόσο μάλλον ως εγγραφή σε συγκεκριμένο οργανισμό. Υπό την έννοια αυτή, πάντοτε κατά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα, η ορθή συμπλήρωση του ΤΕΥΔ από οικονομικό φορέα που πληροί τις νόμιμες προϋποθέσεις των νόμων 393/1976 και 2160/1993 και νομιμοποιείται να παρέχει υπηρεσίες τουριστικού γραφείου, όπως εν προκειμένω, είναι στο μέρος IV και ειδικότερα στην Ενότητα Α, όπου θα έπρεπε να συμπληρώσει μόνο την ερώτηση 1), ήτοι το σχετικό επαγγελματικό μητρώο στο οποίο ανήκει. Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι εντελώς εσφαλμένα και αναιτιολόγητα, η αναθέτουσα αρχή έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαία η κλήση του προς παροχή διευκρινήσεων, παρότι είχε προς τούτο δέσμια αρμοδιότητα, καθώς, εκ των περιστάσεων και του ειδικού αντικειμένου του εξεταζόμενου ζητήματος, προκύπτει ότι η δήθεν ασυμφωνία μεταξύ της απαίτησης της διακήρυξης και της κατά την ισχύουσα νομοθεσία αδειοδότησης – ειδικής έγκρισης του από τον ΕΟΤ, αποτελεί ζήτημα δεκτικό δικαιολογημένης σύγχυσης, η δυνατότητα διευκρίνισης του οποίου παρέχεται από τις ενωσιακές αρχές της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας, επικαλούμενος, ως αναλυτικά εκτέθηκε το γεγονός ότι το ΤΕΥΔ αναφέρεται σε ειδική έγκριση ενώ ο ν.

393/1976, ως ισχύει, αναφέρεται σε βεβαίωση συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων.

Η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται ότι οι όροι της διακήρυξης ήταν σαφείς και ουδόλως στράφηκε νομίμως ο προσφεύγων κατά των όρων της διακήρυξης, ούτε όμως υπέβαλλε αίτημα παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών-διευκρινίσεων για τους όρους της Διακήρυξης, επομένως κατά τους ισχυρισμούς της, όπως προσχηματικώς προβάλλει με την υπό εξέταση προδικαστική προσφυγή ο προσφεύγων σχετικούς ισχυρισμούς προκειμένου να στηρίξει τους έωλους λόγους της προσφυγής του. Εν προκειμένω, η αναθέτουσα αρχή, προς απόκρουση των ισχυρισμών του προσφεύγοντος, ισχυρίζεται ότι, κάθε οικονομικός φορέας που υπέβαλε προσφορά, έπρεπε προς προκαταρκτική απόδειξη της πλήρωσης, μεταξύ άλλων, των κριτηρίων επιλογής να συμπληρώσει το επισυναπτόμενο, ως Παράρτημα IV, ΤΕΥΔ, το οποίο ήταν και το μόνο που μπορούσε και υποχρεούτο να εξετάσει η αρμόδια Επιτροπή ως δικαιολογητικό συμμετοχής, η δε απάντηση που έπρεπε να δοθεί στο επίμαχο πεδίο του ΤΕΥΔ, ήταν «ΝΑΙ» καθώς σύμφωνα με τους σαφείς όρους της διακήρυξης ήταν απαραίτητη η ειδική έγκριση με τη μορφή της βεβαίωσης συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου 393/1976. Μάλιστα, στο άρθρο 2.2.8.2 παρ. Β2 της Διακήρυξης, οριζόταν ότι για την απόδειξη της απαίτησης της παραγράφου 2.2.4 έπρεπε να προσκομιστεί, μεταξύ άλλων, "αντίγραφο της εν λόγω βεβαίωσης συνδρομής των νομίμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου, η οποία χορηγείται από Αρμόδια Διοικητική Αρχή" (η επισήμανση με bold υπάρχει στη Διακήρυξη). Περαιτέρω, ισχυρίζεται ότι όλοι οι οικονομικοί φορείς που υπέβαλαν προσφορά στο διαγωνισμό είχαν συμπληρώσει το ως άνω αναφερόμενο πεδίο του ΤΕΥΔ, με την ένδειξη «ΝΑΙ», και ο μόνος φορέας που είχε απαντήσει «ΟΧΙ» σε αυτό ήταν ο προσφεύγων, ο οποίος μάλιστα ούτε επεξήγησε με κάποιο τρόπο την απάντησή του αυτή, ούτε επιφυλάχθηκε με κάποιο τρόπο για να την

εξηγήσει αργότερα. Περαιτέρω, η αναθέτουσα αρχή ισχυρίζεται ότι, είναι αβάσιμος και απορριπτέος και ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι ως αναθέτουσα αρχή είχε υποχρέωση, πριν απορρίψει την προσφορά του, να ζητήσει διευκρινίσεις καθώς επίκειτο ο αποκλεισμός του λόγω πλημμελούς/μη ορθής συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ, και τούτο διότι κατά τους όρους της διακήρυξης και της παρ. 5 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, υφίσταται μόνον για λόγους ασάφειας των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς, περιλαμβανομένου σε αυτά και του ΤΕΥΔ, ωστόσο ο προσφεύγων στο επίμαχο κρίσιμο πεδίο, είχε απαντήσει σαφώς «ΟΧΙ». Επομένως, κατά τους ισχυρισμούς της αναθέτουσας αρχής, ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά του. Έτι, περαιτέρω, ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή ότι ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι η αδειοδότησή του από τον ΕΟΤ είχε υποβληθεί με το φάκελο της Τεχνικής Προσφοράς του, ουδόλως επηρεάζει τη νομιμότητα και βασιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης καθώς δεν είχε δικαίωμα ή υποχρέωση να εξετάσει βεβαίωση ή πιστοποιητικό που εκ παραδρομής είχε υποβληθεί σε αυτό το στάδιο του διαγωνισμού και το οποίο μάλιστα δεν βρισκόταν στο αρχείο Δικαιολογητικών Συμμετοχής του.

Ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι, σύμφωνα με την σχετική νομοθεσία η βεβαίωση συνδρομής νόμιμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου του Ν 393/1976 προϋποθέτει την εγγραφή σε Μητρώο Τουριστικών Επιχειρήσεων που τηρείται κατά περίπτωση από τον ΕΟΤ, το Υπουργείο Τουρισμού και τις κατά τόπους Περιφέρειες, δηλαδή κατά τους ισχυρισμούς του, δεν είναι μόνο μία μορφή αδειοδότησης αλλά μία πλήρης εγγραφής σε (ειδικό) εμπορικό μητρώο. Επίσης, αναφορικά με την μη κλήση του προσφεύγοντος, προς παροχή διευκρινήσεων, βάσει της παρ. 5 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται ότι η παροχή της οικείας πληροφορίας ήταν απαραίτητη στο ΤΕΥΔ, καθότι αφορούσε στο στοιχείο της καταλληλότητας της παραγράφου 2.2.4 της προκήρυξης το επίμαχο πεδίο, αφορούσε

συγκεκριμένα στη βεβαίωση συνδρομής των νόμιμων προϋποθέσεων για τη λειτουργία τουριστικού γραφείου από Αρμόδια Διοικητική Αρχή, στο οποίο ο προσφεύγων απάντησε σαφέστατα «ΟΧΙ», και ότι ασάφεια θα υπήρχε αν στο πεδίο 1 απαντούσε ότι είναι εγγεγραμμένος στο μητρώο τουριστικών επιχειρήσεων και στο πεδίο 2 απαντούσε «ΟΧΙ» ή και καθόλου. Επομένως, κατά τους ισχυρισμούς του ορθώς απορρίφθηκε η προσφορά του προσφεύγοντος, αλλά και παράλληλα ότι η αναθέτουσα αρχή όχι μόνο δεν είχε δέσμια αρμοδιότητα να ζητήσει διευκρινήσεις, αλλά δεν νομιμοποιείτο.

35. Επειδή, οι όροι της διακήρυξης είναι σαφείς και πλήρεις και δεν δύνανται να δημιουργήσουν αμφιβολία σε οιοδήποτε μέσο ενημερωμένο επιμελή υποψήφιο, σχετικά με την απαίτηση συμπλήρωσης του επίμαχου πεδίου του ΤΕΥΔ, ήτοι του Μέρους IV, Ενότητα «Καταλληλότητα», πεδίο 2, ότι κατέχουν ειδική έγκριση προς άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας συναφούς με το αντικείμενο των προς παροχή υπηρεσιών, ήτοι, να παρέχουν νόμιμα υπηρεσίες σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 393/1976 που αφορά στην «*άδεια λειτουργίας τουριστικού γραφείου*» και στον οποίο ρητά παραπέμπει η διακήρυξη (βλ. άρθρο 2.2.4 της διακήρυξης «Καταλληλότητα...»). Επομένως, αναφορικά με την καταλληλότητα των προσφερόντων προς άσκηση του οικείου επαγγέλματος, αναφέρεται συγκεκριμένα η ως άνω ειδική απαίτηση, χωρίς ουδόλως, να αρκείται η διακήρυξη στην απλή αναγραφή της απαίτησης εγγραφής σε οιοδήποτε επαγγελματικό μητρώο, ώστε να δύναται ευλόγως να χαρακτηρισθούν ως πλημμελείς/ασαφείς οι όροι των εγγράφων της σύμβασης. Η δε επικαλούμενη «βεβαίωση συνδρομής νόμιμων προϋποθέσεων για τη Λειτουργία τουριστικού γραφείου του Ν 393/1976», ως μετονομάσθηκε κατόπιν τροποποίησης του εν λόγω νόμου, η οικεία «άδεια», και πάλι, δεν δύναται να δημιουργήσει ασάφεια ως προς την εν λόγω πρόσθετη απαίτηση των εγγράφων της σύμβασης, περί συμπλήρωσης του επίμαχου πεδίου του ΤΕΥΔ, καθόσον, κατά τα διδάγματα της κοινής λογικής, το ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, το οποίο

αποτελεί πρότυπο έντυπο με δεσμευτική ισχύ, δεν δύναται να προβλέπει ΕΠΑΚΡΙΒΩΣ τον κατά περίπτωση ΕΙΔΙΚΟ ΤΙΤΛΟ όποιας επιμέρους άδειας και να την ονοματίζει ρητώς κατά τα αναγραφόμενα στον εκάστοτε νόμο που τη διέπει, εάν, δε, ο προσφεύγων είχε αμφιβολίες περί του τρόπου ορθής συμπλήρωσης του επίμαχου πεδίου, εδύνατο νομίμως να υποβάλλει στην αναθέτουσα αρχή σχετικό διευκρινιστικό ερώτημα, το οποίο ωστόσο δεν έπραξε, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου και βασίμως ισχυρίζεται η αναθέτουσα αρχή και ο παρεμβαίνων. Εν πάσει περιπτώσει, ο ν. 393/1976, στον οποίο η διακήρυξη ρητά παραπέμπει, όπως βασίμως ισχυρίζεται ο παρεμβαίνων, πέραν των ανωτέρω, απαιτεί για τη νόμιμη λειτουργία τουριστικού γραφείου και την εγγραφή σε (ειδικό) εμπορικό μητρώο, προκειμένου να υφίσταται νομίμως η δυνατότητα παροχής των οικείων υπηρεσιών, ως αναγράφεται στο επίμαχο πεδίο του ΤΕΥΔ, δηλαδή για τους δραστηριοποιούμενους στον οικείο χώρο, δεν δύναται να δημιουργηθεί ασάφεια ως προς την απαίτηση συμπλήρωσης του επίμαχου πεδίου. Επικουρικά, αναφέρεται ότι σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου ουδείς εκ των λοιπών τεσσάρων προσφερόντων, δεν εξέλαβε τους όρους των εγγράφων της σύμβασης ως μη απαιτούντες τη συμπλήρωση του επίμαχου τμήματος ή/και της επίμαχης έγκρισης στο ΤΕΥΔ ή ότι χρήζει αρνητικής απάντησης, ούτε βέβαια δύναται να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι, ούτως ή άλλως στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία συμμετέχουν μόνο φορείς που εκ προοιμίου διαθέτουν την βεβαίωση συνδρομής του άρθρου 3 του ν. 393/1976, καθόσον σε αυτή την περίπτωση η συμπερίληψη του οικείου επίμαχου πεδίου στο Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης, θα καθίστατο, εν τοις πράγμασι κενή περιεχομένου. Περαιτέρω, κατά τους όρους της διακήρυξης (βλ. άρθρο 2.2.8.1 Προκαταρκτική απόδειξη κατά την υποβολή προσφορών), οι προσφέροντες, προς προκαταρκτική απόδειξη ότι «...β) πληρούν τα σχετικά κριτήρια επιλογής των παραγράφων 2.2.4, 2.2.5 και 2.2.6 της παρούσης,

προσκομίζουν κατά την υποβολή της προσφοράς τους ως δικαιολογητικό συμμετοχής, το προβλεπόμενο από το άρθρο 79 παρ. 4 του ν. 4412/2016 Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ) (Β/3698/16-11-2016), σύμφωνα με το επισυναπτόμενο στην διακήρυξη ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV –ΤΕΥΔ το οποίο αποτελεί ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986», ήτοι στο σταθερό σημείο υποβολής της προσφοράς τους, δεόντως συμπληρωμένο, και μάλιστα επί ποινή αποκλεισμού, βάσει των διατάξεων του άρθρου 2.4.6 διακήρυξης. Επομένως, η απόρριψη της προσφοράς του προσφεύγοντος, ο οποίος στο επίμαχο πεδίο *«Χρειάζεται ειδική έγκριση ή να είναι ο οικονομικός φορέας μέλος συγκεκριμένου οργανισμού για να έχει τη δυνατότητα να παράσχει τις σχετικές υπηρεσίες στη χώρα εγκατάστασής του»*, απάντησε σαφέστατα *«ΟΧΙ»*, επήλθε από την αναθέτουσα αρχή βάσει των σαφών όρων της διακήρυξης, η οποία είχε προς τούτο δέσμια αρμοδιότητα κατόπιν διαπίστωσης συνδρομής των προβλεπόμενων προϋποθέσεων από το άρθρο 2.4.6 της διακήρυξης, απορριπτόμενων των οικείων ισχυρισμών του προσφεύγοντος περί υποχρέωσης της, προς κλήση του προς παροχή διευκρινήσεων, και τούτο διότι, όπως βασίμως ισχυρίζεται ο παρεμβαίνων, η προαπόδειξη της καταλληλότητας άσκησης του οικείου επαγγέλματος είχε τεθεί επί ποινή αποκλεισμού, από τους όρους της διακήρυξης. Ειδικότερα, σύμφωνα με τα αναλυτικά στις σκέψεις 29 και 30 της παρούσας, η υποβολή του ΤΕΥΔ στο σταθερό χρονικό σημείο υποβολής της προσφοράς του εκάστοτε προσφέροντος, οφείλει να περιλαμβάνει τα απαιτούμενα στοιχεία και πληροφορίες βάσει των όρων της διακήρυξης, εφόσον δε τα παραλειπόμενα ή πλημμελώς αναγραφέντα στοιχεία, έχουν τεθεί επί ποινή αποκλεισμού, εξαιρουμένης της περίπτωσης ασάφειας/πλημμέλειας των όρων της διακήρυξης που δεν συντρέχει εν προκειμένω, τότε υφίσταται ουσιώδης έλλειψη του ΤΕΥΔ και καθίσταται υποχρεωτική η απόρριψη της προσφοράς (βλ. σκέψη 28 της παρούσας), μη δυνάμενο να θεωρηθεί νομίμως ότι, η πλημμελής συμπλήρωση

τοιούτων ως άνω στοιχείων, συνιστά ασάφεια ή επουσιώδη πλημμέλεια, που μπορεί να αρθεί στο πλαίσιο του άρθρου 102 του ν. 4412/2016, αφού η διόρθωσή του θα είχε ως συνέπεια τη μεταγενέστερη αντικατάσταση ουσιώδους εγγράφου κατά τρόπο ώστε να αίρεται το απαράδεκτο της προσφοράς της αιτούσης (βλ. σκ. 27 της παρούσας και μεταξύ άλλων ΕΑ ΣΤΕ 117/2019 σκ.14). Ούτε βέβαια ασκεί νόμιμη επιρροή το γεγονός ότι ο προσφεύγων δεν υπέπεσε σε έτερο σφάλμα πλημμελούς συμπλήρωσης, ως αβασίμως ισχυρίζεται, ούτε όμως το επίμαχο ερώτημα αφορά σε εκ των πραγμάτων ασύνδετη, άσχετη ή ανεπίδεκτη απάντησης ή θετικής απάντησης ερώτηση, ως ομοίως αβασίμως ισχυρίζεται, ούτε ο αποκλεισμός επέρχεται μόνο εάν η δοθείσα απάντηση επιδρά, στις υπόλοιπες πληροφορίες και απαντήσεις που πρέπει να δώσει ο εκάστοτε προσφέρων καθόσον εν προκειμένω, η προαπόδειξη της «καταλληλότητας», αποτελεί αυτοτελή απαίτηση της διακήρυξης. Επομένως, σε συνέχεια του συνόλου των ανωτέρω, η αναθέτουσα αρχή ήταν υποχρεωμένη να εκδώσει διοικητική πράξη που περιέχει ορισμένη ατομική ρύθμιση, όπως και έπραξε με την προσβαλλόμενη, απορριπτόμενων ως αβάσιμων των οικείων ισχυρισμών του προσφεύγοντος. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφερθεί ότι δεν δύναται να γίνει αποδεκτός ούτε ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί της συμπερίληψης στο φάκελο τεχνικής προσφοράς του της οικείας βεβαίωσης του ν. 393/1976, την οποία κατέχει, και τούτο διότι, καταρχήν θίγεται η αρχή της τυπικότητας που παγίως διέπει τις διαγωνιστικές διαδικασίες (βλ. σκέψη 25 της παρούσας), αλλά και διότι, κατά αυτόν τον τρόπο θα καταλύετο κάθε έννοια προαπόδειξης που στοχεύει στην απλούστευση των διαδικασιών και του διοικητικού φόρτου τόσο για τους οικονομικούς φορείς όσο και για τις αναθέτουσες αρχές, οι δε προσφέροντες θα θεωρούσαν σκόπιμο να περιλαμβάνουν άπαντα τα αποδεικτικά στοιχεία τους ήδη με την κατάθεση της προσφοράς τους, με αποτέλεσμα η αναθέτουσα αρχή να υποχρεούτο να επιδοθεί σε αέναο αγώνα ελέγχου του συνόλου των οικείων εγγράφων για το

σύνολο των οικονομικών φορέων, σε έκαστη διαδικασία, εξάλλου το ΤΕΥΔ αποτελεί υπεύθυνη δήλωση, και πρέπει να συμπληρώνεται με την δέουσα επιμέλεια από τους προσφέροντες προκειμένου να μην τίθεται σε διακινδύνευση η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων. Εν πάση περιπτώσει, σύμφωνα με τους σαφείς όρους της διακήρυξης (άρθρο 3.1.2), η επιτροπή αξιολόγησης προβαίνει στην αξιολόγηση μόνο των τεχνικών προσφορών των προσφερόντων των οποίων τα δικαιολογητικά συμμετοχής έκρινε πλήρη. Εν προκειμένω, σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου, ο προσφεύγων περιέλαβε την επίμαχη βεβαίωση του ν. 393/1976 στο φάκελο «*Τεχνικής προσφοράς*» και όχι στο φάκελο «*Δικαιολογητικά συμμετοχής*», που περιελάμβανε το ΤΕΥΔ και την εγγυητική επιστολή συμμετοχής, τα οποία τελευταία, όμως, είχαν ήδη κριθεί ως απορριπτέα, λόγω της αρνητικής εκ μέρους του προσφεύγοντος απάντησης στο επίμαχο πεδίο του ΤΕΥΔ, όπερ και δεν μπορούσε, ούτε όμως όφειλε η αναθέτουσα αρχή να αξιολογήσει το φάκελο τεχνικής προσφοράς του προσφεύγοντος και τούτο διότι, πέραν των σαφών όρων της διακήρυξης περί της διαδικασίας αξιολόγησης και υπό το νέο, ενιαίο και ισχύον κατά τον κρίσιμο χρόνο καθεστώς διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, ναι μεν εκδίδεται μία εκτελεστή πράξη για τον έλεγχο του φακέλου «*Δικαιολογητικά συμμετοχής*», του φακέλου «*Τεχνική Προσφορά*» και του φακέλου «*Οικονομική Προσφορά*», όταν κριτήριο ανάθεσης είναι αποκλειστικά η χαμηλότερη τιμή, όπως εν προκειμένω, ωστόσο, ουδόλως καταργείται η αυτοτέλεια των σταδίων της διαγωνιστικής διαδικασίας κατά την ανάθεση δημοσίων προμηθειών (βλ. ΕΑ ΣτΕ 599/2007, αλλά και Απόφαση ΑΕΠΠ 378/2019 σκ. 55). Συνεπώς, σε συνέχεια του συνόλου των ανωτέρω, νομίμως η αναθέτουσα αρχή προέβη στην απόρριψη της προσφοράς του προσφεύγοντος και μάλιστα άνευ κλήσης αυτού προς παροχή διευκρινήσεων.

36. Επειδή, αναφορικά με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος κατά της προσφοράς τόσο του προσωρινού αναδόχου και ήδη παρεμβαίνοντος αλλά και των προσφορών των έτερων προσφερόντων στην επίμαχη διαγωνιστική διαδικασία, λεκτέα είναι τα κάτωθι.

37. Επειδή, με βάση και τα υπό σκέψη 6 ανωτέρω διαλαμβανόμενα, δεν στοιχειοθετείται η εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης και τούτο διότι, κρίσιμο εν προκειμένω είναι εάν χώρησε διαφορετική εκτίμηση των αυτών πλημμελειών των προσφορών και όχι αν διαφορετικές πλημμέλειες αφορούν στο ίδιο, εν γένει, ζήτημα (ΕΑ 274/2012). Σε κάθε περίπτωση, ο σχετικός λόγος πρέπει να είναι ο ίδιος και όχι ανάλογος ή παρόμοιος (βλ..ΕΑ ΣΤΕ 311, 1132/2009, Φίλης Αρναούτογλου, Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων του Ν. 3386/2010, Νομική Βιβλιοθήκη,2013, σελ. 100). Εν προκειμένω, ως αναλυτικά προελέχθη, οι επικαλούμενες πλημμέλειες της προσφοράς του παρεμβαίνοντος και των έτερων προσφερόντων, αφορούν σε διαφορετικούς όρους της διακήρυξης από τον όρο που οδήγησε στην απόρριψη της προσφοράς του προσφεύγοντος. Δεν υφίσταται, επομένως, διαφορετική αξιολόγηση προσφορών με την ίδια πλημμέλεια, κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης και ως εκ τούτου δεν χωρεί νομίμως εφαρμογή του ενιαίου μέτρου κρίσης.

38. Επειδή, όλως επικουρικώς, ακόμη και εάν ήθελε εκτιμηθεί η δυνατότητα επιδίωξης ματαίωσης της διαγωνιστικής διαδικασίας, σε στάδιο το οποίο προηγείται της ανάθεσης της σύμβασης, με σκοπό την εκκίνηση νέας ταυτόσημης διαδικασίας ανάθεσης σύμβασης, με στόχευση την ανάληψη της συγκεκριμένης σύμβασης {βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (ΔΕΕ), όπου ερμηνεύοντας τις ισχύουσες ρυθμίσεις της Οδηγίας 89/665 [με τις αποφάσεις του της 2.7.2013 και 5.4.2016 αντιστοίχως, επί των υποθέσεων C-100/12 «Fastweb SpA» και C-689/13 «Puligienica Facility Esco SpA» (PFE)], ταυτόσημες με τις εν προκειμένω εφαρμοστέες της ειδικής Οδηγίας 92/12 (L 76), αλλά και αυτές τούτες τις ρυθμίσεις της Οδηγίας 92/12

[απόφασή του της 11.5.2017, επί της υποθέσεως C-131/16, «Archus sp.z. o.o και Gama Jacek Lipik»], έκρινε ρητώς ότι το έννομο συμφέρον «ενδιαφερομένου» [άρθρο 2α παρ. 2 εδ. γ΄. στις δύο Οδηγίες] είναι δυνατόν να συνίσταται και στην ματαίωση της διαδικασίας, ώστε να κινηθεί νέα διαδικασία συνάψεως συμβάσεως και ΕΑ ΣτΕ 22/2018 αντίστοιχα}, καταρχήν ο προσφεύγων ουδέν σχετικό αναφέρει προς απόπειρα θεμελίωσης του εννόμου συμφέροντός του ως προς τις αιτιάσεις του κατά της προσφοράς της παρεμβαίνοντος, δεδομένου ότι ούτε από τις διατάξεις του εθνικού δικαίου ούτε από τις αντίστοιχες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου σχετικά με το έννομο συμφέρον διαγωνιζομένων κατά το προσυμβατικό στάδιο και τη σχετική νομολογία του Δ.Ε.Ε. αναγνωρίζεται γενικό έννομο συμφέρον ακόμη και στον μη οριστικώς αποκλεισθέντα διαγωνιζόμενο να ενεργεί ως 'μοχλός του αντικειμενικού ελέγχου νομιμότητας του διαγωνισμού' και εγγυητής της διαφάνειας αυτού ακόμη και όταν έχει απομείνει ένας μόνο διαγωνιζόμενος (βλ. ΕΑ ΣτΕ 106/2018 αλλά και Απόφαση ΑΕΠΠ 242/2019 του 5^{ου} Κλιμακίου Εισηγήτρια Ε. Μιχολίση). Σύμφωνα, δε, με την πλέον πρόσφατη διαθέσιμη απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας με αρ. 180/2019, ρητά αναγράφεται ότι *«η προεκτεθείσα νομολογία του ΔΕΕ, διαμορφώθηκε ενόψει περιστάσεων ουσιωδώς διαφορετικών από την επίδικη, δηλαδή σε υποθέσεις που αφορούσαν την άσκηση αποτελεσματικής προσφυγής κατά της αποφάσεως για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης. Συγκεκριμένα, το ΔΕΕ δέχθηκε το έννομο συμφέρον του μη οριστικώς αποκλεισθέντος διαγωνιζομένου για την άσκηση προσφυγής, η οποία θα ήταν δυνατό να οδηγήσει και στη ματαίωση του διαγωνισμού, στην περίπτωση κατά την οποία επίδικη ήταν η ίδια η πράξη ανάθεσης της σύμβασης και όχι πράξη προηγούμενου, αυτοτελούς και διακριτού σταδίου της διαγωνιστικής διαδικασίας, όπως, εν προκειμένω, κατά το στάδιο, άλλωστε, αυτό, κατοχυρώνεται το δικαίωμα του αποκλεισθέντος διαγωνιζομένου να ασκήσει αποτελεσματική*

προσφυγή κατά της πράξης αποκλεισμού του και, καθόσον χρόνο διαρκεί η αμφισβήτηση αυτή, ενδεχομένως, και κατά επόμενων πράξεων της διαγωνιστικής διαδικασίας. Ειδικότερα, σύμφωνα με την απόφαση Archus, η σύγχρονη έκδοση δύο αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής αποτελεί αποφασιστικό κριτήριο που αποκλείει τον χαρακτηρισμό του αποκλεισθέντος προσφέροντος ως “οριστικώς αποκλεισθέντος” στην περίπτωση ειδικώς που με τη δεύτερη απόφαση ανατίθεται η σύμβαση στον έτερο διαγωνιζόμενο, ο δε αποκλεισθείς πρέπει να έχει στην περίπτωση αυτή έννομο συμφέρον να προσβάλει αμφότερες τις συγχρόνως εκδοθείσες αποφάσεις, εφόσον δεν θα υπάρξει άλλο, επόμενο στάδιο διαγωνισμού να προβάλει επικαίρως τις δικές του αιτιάσεις κατά της προσφοράς του ετέρου διαγωνιζομένου. Επιπλέον, από όλες τις προμνησθείσες αποφάσεις του ΔΕΕ συνάγεται ότι δεν αναγνωρίζεται, κατά το ενωσιακό δίκαιο, άμεσο έννομο συμφέρον “προσφέροντος” σε διαγωνισμό για τη σύναψη δημόσιας σύμβασης που αντιστοιχεί, ευθέως και ανεξαρτήτως των περιστάσεων, σε επιδίωξή του να επιτύχει ματαίωση του διαγωνισμού, στον οποίο συμμετέχει. Τέτοιο έννομο συμφέρον (ματαιώσεως) γίνεται δεκτό, κατά το ενωσιακό δίκαιο, μόνον ως έμμεσο, ήτοι ως ενδεχόμενη συνέπεια και αποκλειστικώς όταν, λόγω των συντρεχουσών περιστάσεων, επιβάλλεται να προκριθεί η αποτελεσματική εφαρμογή των πρωτογενών δικαιωμάτων των προσφερόντων (να έχει ο καθένας δυνατότητα να επιτύχει τον αποκλεισμό των άλλων ανταγωνιστών του ανεξαρτήτως αριθμού αυτών) έναντι της ενδεχόμενης και αποδεκτής στην περίπτωση αυτή πιθανότητας η έκβαση να μην επιτρέπει στην αναθέτουσα αρχή να αναθέσει τη σύμβαση αυτή σε κάποιον από τους συμμετασχόντες στον συγκεκριμένο διαγωνισμό. Η αναγνώριση εννόμου συμφέροντος του αποκλεισθέντος σε στάδιο προγενέστερο της αναθέσεως διαγωνιζομένου να επιδιώξει τον αποκλεισμό των προσφορών των λοιπών διαγωνιζομένων και τη ματαίωση του διαγωνισμού, επί τω τέλει επαναπροκήρυξης, θα έβαινε πέραν του προστατευτικού σκοπού της

οικονομικής Οδηγίας και θα ερχόταν σε αντίθεση με τον δημοσίου ενδιαφέροντος σκοπό της εντός ευλόγου χρόνου ολοκλήρωσης των διαγωνισμών για την ανάθεση των δημοσίων συμβάσεων με αποτέλεσμα να ανατρέπεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας και της πρακτικής αποτελεσματικότητας της Οδηγίας. Επομένως, δεδομένου ότι ο επίμαχος διαγωνισμός δεν βρίσκεται ακόμη στο τελικό στάδιο ανάθεσης της σύμβασης, ...δεν τίθεται ζήτημα ενδεχόμενης ματαίωσης του διαγωνισμού, συναπτόμενου, μάλιστα, με την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος του α' προσφεύγοντος να επιδιώξει συγχρόνως, αμυντικώς μεν την αποδοχή της αποκλεισθείσας προσφοράς του στο στάδιο αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών, επιθετικώς δε τον αποκλεισμό της προσφοράς (στο ίδιο στάδιο διεξαγωγής της διαδικασίας) του παρεμβαίνοντος, επιτυγχάνοντας τη ματαίωση ήδη από το παρόν (μη τελικό) στάδιο του διαγωνισμού. Κατ' ακολουθία, η εν προκειμένω υπο actu αποδοχή της τεχνικής προσφοράς του ενός διαγωνιζομένου και η απόρριψη της τεχνικής προσφοράς του άλλου, δεν καταλαμβάνεται από τα κριθέντα με τη νομολογία του ΔΕΕ (βλ. ΕΑ 349/2017)». Συνεπώς, εφόσον η απόρριψη της προσφοράς του α' προσφεύγοντος εχώρησε σε στάδιο προγενέστερο της ανάθεσης της σύμβασης, δεν συντρέχει η εξαιρετική περίπτωση αναγνώρισης του εννόμου συμφέροντος του αποκλεισθέντος να επιδιώξει τον αποκλεισμό του παρεμβαίνοντος, ώστε να επακολουθήσει ματαίωση του διαγωνισμού· ως εκ τούτου, οι αιτιάσεις που κατατείνουν στον αποκλεισμό του παρεμβαίνοντος, είναι απορριπτέες ως απαράδεκτες (ad hoc ΕΑ 180/15.07.2019, σκ. 24, δημοσιοποιηθείσα στις 8 Αυγούστου 2019, βλ. και τις με αρ.995_996/2019 Αποφάσεις του 7^{ου} Κλιμακίου Εισηγήτρια Χ. Ζαράρη). Επομένως, σε συνέχεια του συνόλου των ανωτέρω, μη παραδεκτώς στρέφεται εν προκειμένω, κατά των προσφορών των έτερων συμμετεχόντων, του παρεμβαίνοντος συμπεριλαμβανομένου.

39. Επειδή, γίνεται δεκτή η εισήγηση.

40. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, το αίτημα της κρινόμενης Προδικαστικής Προσφυγής πρέπει να απορριφθεί δοθέντος ότι σύμφωνα με το άρθρο 367 του ν. 4412/2016 η ΑΕΠΠ αποφαινεται αιτιολογημένα επί των προβαλλόμενων πραγματικών και νομικών ισχυρισμών, και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

41. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, το παράβολο που κατέθεσε ο προσφεύγων πρέπει να καταπέσει κατά τις διατάξεις των άρθρων 363 του ν. 4412/2016 και 5 του π.δ/τος 39/2017.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την παρέμβαση.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε την 15^η Οκτωβρίου 2019 και εκδόθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2019 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Μιχάλης Π. Σειραδάκης

Ηλέκτρα Νικολακοπούλου